SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 10. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 17, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го СІЧНЯ 1990 Ч. 10. РІК XCVII.

Ю.В. Дранс призначений директором комерції УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — З Головної Канцелярії УНСоюзу повідомляють, що Юрій В. Дранс обняв пост комерційного директора УНСоюзу. Його головним завданням буде давати поміч відділовим секретарям, щоб збільшити членство та популяризувати високоякісні грамоти УНСоюзу серед українських громад згідно зі сучасними забезпеченнями 1990-их років.

Ю.В.Дранс

Ю. Дранс приносить УНСоюзові свій довголітній досвід у ділянках продажу, торгівлі та керівництва. Він займав кілька посад у провідних установах життєвого забезпечення, як теж посади керівництва в інших ділянках адміністрації. Через 25 років є членом Клюбу керівників продажу та комерції в Ню Йорку. Він ґрадуант Нюйоркського університету. В дану пору він є директором Клюбу Лайонс інтернешенел у Бабилоні, Лонг Айленд.

В додатку до свого професійного досвіду, Ю. Дранс від молодих років був активним членом українських організацій. Через 10 років був членом хору церкви св. Юра в Ню Йорку та брав участь в громадських, культурних, як теж у збіркових акціях.

Він колишній член Крайової управи Ліґи Української Католицької Молоді (тепер Ліґа Українців Католиків), спершу як референт зв'язків, а потім як референт членства. Ю. Дранс був ключевою особою у заснуванні окружних та місцевих гуртків Ліґи Української Католицької Молоді в Ню Йорку, Ню Джерзі, Пенсильванії, Огайо та Коннектикат. Ця діяльність була раннім проявом його зацікавлення у ділянках публічних зв'язків та комерції.

Ю. Дранс був членом Управи УККА Відділу в Лонґ Айленді та частим речником українських справ перед стейтовими, повітовими та місцевими властями. Впродовж 20 років був активним членом парохії св. Володимира у Гемпстеді, Н.Й.

Як член Українського Інституту Америки співпрацює з Дирекцією для заложення Залізного — Вивінувального Фонду. Ю. Дранс є членом 327-го Відділу УНСоюзу в Гемпстеді.

ЗВІЛЬНИЛИ СЕКРЕТАРІВ КОМПАРТІЇ

Чернівці. — Совєтське пресове аґентство ТАСС повідомило, що у висліді партійного пленуму, який відбувався там 5-го і 6-го січня, з посту першого секретаря обласного комітету компартії було звільнено Н.Н. Нівалова.

Делеґати пленуму розглянули усі справи компартії области і ствердили, що існують дуже серйозні недотягнення в керівництві бюра обкому, порушення норм партійної етики, перекупство тощо, що підірвало авторитет партійної організації, — пише газета „Ізвєстія" з 6-го січня, поміщуючи інформацію ТАСС.

На пленумі виступив з довшою промовою другий секретар ЦК компартії України С.І.Гуренко. Пленум перервав працю на якийсь час, щоб дати змогу відповідальним особам розглянутись за іншим кандидатом на це становище першого секретаря компартії в Чернівецькій області. На цей пост обрано Дмітрієва.

Як подає ЗП УГС, у п'ятницю, 12-го січня з посту першого секретаря Харківського обкому партії зрезиґнував Мисниненко, а пленум, в присутності першого секретаря ЦК КПУ Володимира Івашка, обрав на цей пост М'ялицю.

Округа УНС Ню Гейвену відбула наради

Д-р Іван Флис вручає нагороду Союзовця Року Тарасові Сливінському. По боках: Осип Гладун і д-р Михайло Снігурович.

Бриджпорт, Конн. — Наради Округи УНС Ню Гейвену, Конн. відбулися в неділю, 12-го листопада в УНДомі в Ню Бритен, Конн.

При головному столі засіли: д-р Іван Флис, головний предсідник УНСоюзу, проф. Іван Телюк, почесний голова Округи, д-р Михайло Снігурович, голова Округи і Тарас Сливінський секретар Округи.

В організаційних нарадах взяло участь 30 членів різних відділів. Округа нараховує 14 відділів, а репрезентатованих відділів було дев'ять, бракувало Відділів 23-го, 52-го, 10-го, 350-го і 390-го.

Наради відкрив д-р М. Снігурович, який прибув на наради помимо тяжкої пе-

(Закінчення на стор. 5)

Болгарія обіцяє перевірити справу вбивства Ґ. Маркова

Софія, Болгарія. — Багато осіб на Заході ще й досі пам'ятають брутальний епізод вбивства болгарськими каґебістами, тобто висланниками Тодора І. Живкова, відсуненого тепер від влади комуністичного диктатора, який злісно помстився над болгарським письменником і політичним діячем Ґеорґієм Марковим який перебував в екзилі в Лондоні.

Ґ. І. Марков попросив уряд Великобританії надати йому право політичного азилю з огляду на нестерпні політичні умовини та переслідування інакомислячих в Болгарії. Після отримання права на перебування в 1969 році, він почав працювати в болгарському відділі радіопередач Бі-Бі-Сі. Там він запізнався з британкою і одружився. Їхня донька Саша тепер має 13 років. В 1977 році Марков помітив, що за ним слідять і повідомив про це британську секретну службу Скотлянд Ярд. Минув рік Ґ. Марков повертався з роботи в радіо станції Бі-Бі-Сі і, чекаючи біля автобусної станції, зіткнувся з іншою особою, підозрілим чоловіком, який зачепив його парасолею. Людина з парасолею вибачилась, але Марков почув легкий біль в лівій нозі, як укол голки. На другий день вже був хворий, не вийшов на роботу, а за чотири дні, не зважаючи на втручання лікаря, помер від незнаної отрути. Містерійна смерть Маркова була з обуренням прийнята болгарами і поселенцями інших національностей, які навіть не сумнівалися, що він помер від скритовбивства, але британські поліційні служби назвали його хворобу і смерть „загадочною" і припинили справу, щоб не наражатись на дипломатичні неприємності із східніми комуністичними режимами.

Сьогодні, коли Т. Живкова усунули з посту першого секретаря Комуністичної партії Болгарії і відібрали членську книжечку, дружина Маркова Аннабел поїхала до Болгарії і там зустрілася з кількома провідними членами болгарського Політбюра з метою домагатися від них нового слідства вбивства її мужа. Вона, очевидно, не добилася там визнання, що вбивство доконали аґенти болгарського КҐБ, але повернулася до Лондону з обіцянкою нових болгарських керівників, що вони перевірять цілу справу і повідомлять її про висліди. Александер Лівов, який свого часу також був переслідуваний режимом Т.Живкова і повернувся до активної служби у Політбюро в часі перемін і вибору нового лідера Петара Т. Младенова, очолить комісію слідства вбивства Маркова й інших осіб. Т. Живков, подібно, як румунський диктатор, Ніколае Чаушеску, розправлявся криваво зі своїми політичними противниками не тільки внутрі країни, але шукав їх також за кордоном Під гострий осуд комуністичних вбивників попадали в першу чергу політики, лідери політичних партій, журналісти, працівники західніх радіопередач, публіцисти та інші.

Не треба виключати, що Ґ. Маркова поновлять тепер у Спілці письменників Болгарії, звідки він був виключений, осудять Живкова і дадуть якусь сатисфакцію дружині і доньці, хочби для того, щоб показати теперішній режим у світлі гуманности.

УРЯД СССР ПРОГОЛОСИВ ВИЙНЯТКОВИЙ СТАН В ЧАСТИНІ АЗЕРБАЙДЖАНУ

Москва. — Західні кореспонденти інформують з Москви, що уряд СССР, взявши до уваги можливість вибуху громадянської війни, проголосив вийнятковий стан в частині Азербайджану після того, як там, зокрема в Баку, відбулася велика маніфестація з участю понад 150,000 осіб. Там також почалися вірменські погроми у яких, згідно з інформаціями вірменських дисидентських кіл, загинуло понад 30 осіб, між ними чимало жінок і дітей.

Після демонстрації вірменів в неділю, 14-го січня, з участю понад 250,000 осіб, там розпочалося справжнє воєнне напруження між Азербайджаном і Вірменією заявили речники Ради Міністрів СССР і Президії Верховної Ради. Декрет про проголошення вийняткового стану, висилку війська, спеціяльних частин КҐБ, летунських з'єднань, зокрема панцерних гелікоптерів, так званих „повітряних кораблів", підписав президент СССР Міхаїл Ґорбачов, після консультації із своїми найближчими дорадниками і членами Президії Верховної Ради СССР.

Совєтські засоби масової інформації повідомляють про справжню війну, не тільки в Баку і области Наґірний Карабах, але також в західній частині Азербайджану на кордоні з Вірменією. Одні й другі вживають гостру зброю, гранати, а навіть машинові кріси, які невідомо звідки вони отримали, чи викрали з військових магазинів. Вміжчасі „екстремісти", як їх називає совєтське аґентство ТАСС, поширюють різні плітки, завданням яких є збільшити безпорядки, напругу і мобілізувати маси до боротьби.

Вийнятковий стан дає місцевим властям і військовому командуванню широкі повновласті, арештувати заколотників, забороняти діяльність всяких, зокрема підпільних організацій, не допускати до великих публічних мітинґів, встановляти поліційну годину, накладати цензуру на всякі видання і переводити обшуки в домах підозрілих осіб, без судового дозволу.

Керівник популярної азербайджанської націоналістичної групи, з яким розмовляв по телефону кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Билл Келлер заявив, що прислане військо і спеціяльні частини КҐБ, можуть викликати загальний спротив серед населення обидвох республік. „Якщо ви хочетес нового Афґаністану, будете його мати", — погрозливо заявив Ахтібар Мамедов, історик і член Ради національної оборони, зорганізованої Азербайджанським Визвольним Фронтом.

Вийнятковий стан правдоподібно не пошириться на Баку, не зважаючи на те, що в цьому місті загинуло найбільше вірменів. Існує побоювання, що азербайджанські мусулмани отримують зброю від Ірану і мабуть звідти походять всякі погрози і заяви про „другий Афґаністан" тощо. Політичні і військові спостерігачі на Заході кажуть, що у випадку втрати контролі, центральний уряд в Москві може мати новий клопіт і нові неспокої в республіках.

В. Брюховецький виступить в Чикаґо

Чикаґо. — Як відгук на події в Україні та створення Народного Руху України за Перебудову, в Чикаґо 30-го грудня створено Товариство Сприяння Рухові в системі СКВУ. Це Товариство влаштовує для ширшого кола громадянства доповідь д-ра Вячеслава Брюховецького — члена Секретаріяту НРУП з Києва. Говоритиме він на тему „Рух, ситуація в Україні і допомога діяспори".

Д-р В. Брюховицький є працівником Академії Наук УССР та співробітником Інституту Літератури. Доповідь відбудеться в п'ятницю, 26-го січня, о 7-ій год. вечора в авдиторії собору свв. Володимира і Ольги. Після доповіді обмін думками.

У четвер, 25-го січня, він матиме доповідь-семінар, який влаштовує філія Українського Католицького Університету в залі Українського Культурного Осередку свв. Володимира і Ольги о 7-ій год. вечора. Тема доповіді: „Сучасний стан украніської літератури і літературознавства в Україні".

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н.Дж. — Святкування роковин соборности і незалежности України відбудеться тут в неділю, 28-го січня, в залі церкви св. Юрія Переможця в Ярдвіллі, о 3-ій год. по полудні. Святочну програму виголосить проф. Олександер Домбровський. Підготовляється гарна мистецька програма.

Товариство „Україна" протестує

Джерзі Сіті, Н.Дж. — На сторінках недільного тижневика, органу міністерства культури УССР та республіканського комітету профспілки працівників культури „Культура і Життя" ч. 52 з неділі, 31-го грудня 1989 року, появилося цікаве звернення Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном. Звернення цікаве не тільки своїм змістом, чи тим, що його прийнято одноглосно на пленумі цього товариства 21-го грудня 1989 року, але тим, що це перше звернення цієї установи з конкретною вимогою в обороні української культури.

Звернення до Верховної Ради СССР і Верховної Ради УССР про те, що „не зважаючи на активний протест громадськости України", як і численні виступи в пресі народних депутатів міністерство енерґетики країни з „дозволу місцевих органів влади продовжує нечуване паплюження пам'яті світового генія — Т.Г. Шевченка". Тут ідеться про спорудження промислового вузла навпроти могили Кобзаря на лівому березі Дніпра й то тоді, коли Рада міністрів УССР постановила вже раніше створити національний заповідник Шевченка.

Дальше говориться про таку ж другу тривожну ситуацію в Запоріжжі, де, всупереч протестам громадськости, ухвалено будівництво моста через острів Хортицю. Ці та інші потягнення місцевих правлінь обурюють всіх, бо це нічого іншого, як плюндрування національних заповідників та „знущання з духовості великого народу". Тому й приєдналось Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном до численних інших організацій і звернулося до найвищих органів влади з „настійною вимогою припинити будівництво промвузла в Каневі, ухвалити законодавчі рішення про створення Канівського державного історико-культурного національного парку, заборону спорудження мосту через острів Хортицю".

У СВІТІ

МІСЦЕВІ ОФІЦІЙНІ чинники подали до відома, що в еспанській місцевості Зараґоза у несподіваній вогненній аварії згинуло 43 особи. Аварія сталася у дискотеці, виповненій молодими людьми, а причино цієї трагедії, як заявляють причетні до цього відповідальні особи, було електричне перевантаження. Електричні дроти спричинили вогонь, який в свою чергу витворив отруйний дим, що крізь систему охолоджування продістався до пивничної забавової залі, отруюючи 43 особи. Заступник мейора міста Зараґози, Люї Ґарсія Ніето сказав, що смерть від цього отруйного ґазу наступила з шаленою швидкістю, „бо деякі жертви знайдено в сидячих позах при столиках".

У САЛЬВАДОРІ АРЕШТ чотирьох військових офіцерів і чотирьох вояків запідозрених у вбивстві шістьох езуїтських священиків значно погіршив вже й так загострену ситуацію серед військових кіл країни та правлячою партією президента Альфреда Крістіяні. Закордонні дипломати твердять, що хоча арешт вісьмох військовиків, оскаржених у цьому беззмістовному вбивстві, викликав надії на можливості справедливости, то все ж таки існує недовір'я серед громадян країни, що винними в цій справі були тільки ці вісім. Заступник архиєпископа Сан Сальвадору, Єпископ Ґреґоріо Роза Шавез заявив: „Я уважаю, що неправильно за цей злочин карати тільки кількох", бо, як твердять аналітики та західні кореспонденти, хтось мусів дати наказ.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗНЕСЕННЯ військового стану в Пекіні минулого тижня, речники японського уряду заявили, що Японія ще не є готова розпочинати перервані переговори про уділення Китаєві 5.6-більйонової позички. З такою ж самою ноткою обережности у своїх заявах висловлювалися також майже без вимків опитувані японські комерсанти, заявляючи, що вони дуже поволі будуть відновляти свої комерційні спілкування з Китаєм з уваги на сильно захитану політичну стабільність Китаю. До часу жорстокої розправи китайського уряду з демонструючими студентами на площі Тіянаньмен Японія була найбільшим торговельним партнером Китаю.

СИБІРСЬКІ ШАХТАРІ заявляють, що не зважаючи на заборону уряду, вони мабуть знову підуть на страйк, бо уряд й досі не виконав своїх обіцянок, що їх дав минулого літа страйкуючим шахтарям. Один із новокузнєцких шахтарів Борис Н. Ґорієв сказав: „Я висловлюю думку всіх, коли скажу, що політикам не можна довіряти. Крім того ми хочемо, щоби наші домагання були виконані". В загальному сибірські шахтарі нарікають на те, що уряд є так заабсорбований подіями поза кордонами країни щоби робити добре враження перед Заходом, що не звертає уваги на виконання даних попередньо обіцянок.

ОФІЦІЙНА РУМУНСЬКА телемережа передала новинку про те, що суд над сином розстріляного румунського диктатора, його комуністичних прибічників і членів ненависної тайної поліції „Секурітате" правдоподібно розпічнеться вже в цьому тижні. В цій телевізійній програмі показано Валентина Чаушеску, колишнього секретаря Комуністичної партії Еміля Бобу, колишнього міністра внутрішніх справ, Тодора Постельніку і Маріна Наґое, які були відповідальними за дії особистої охорони вбитого Н. Чаушеску, та Дімітру Попеску, колишнього директора соціополітичної академі. Їх обвинувачують у потуранні ґеноциду та саботуванні економіки, котру доведено до банкрутства тим, що Н. Чаушеску вирішив сплатити повністю ціле закордонне задовження Румунії від 1982 до 1989 року в сумі 10 біл. дол.

В АМЕРИЦІ

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС", покликаючись на добре поінформовані джерела у Вашінґтоні, пише, що Адміністрація президента Джорджа Буша слідкує за подіями у трьох прибалтійських країнах, зокрема в Литві, де недавно перебував генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Міхаїл Ґорбачов із 40-членною делеґацією партійних діячів. Традиційно З'єднані Стейти Америки підтримують самостійницькі аспірації прибалтійців, бо Америка ніколи не визнала прилучення Литви, Латвії і Естонії до Совєтського Союзу і ще донедавна підтримувала зв'язки з дипломатами, чи дипломатичними місіями, які репрезентують згадані країни за кордоном. Речники Адміністрації заявляють, що „ми, очевидно, не хочемо вмішуватись до внутрішніх справ СССР, бажаємо співпрацювати з теперішнім керівництвом Совєтського Союзу, зокрема з Міхаїлом Ґорбачовим, який обрав шлях перебудови і демократизації суспільства, але рівночасно віримо, що Мосвка полагодить спір з прибалтійцями без політичного чи військового тиску". Очевидно, неясна і радше неґативна постава Державного департаменту до цієї справи була прийнята представниками згаданих республік з обуренням і розчаруванням

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА УГС

• У Вінниці посилюються репресії за використання української національної символіки. Останнім часом місцеві партійні шовіністи при активній підтримці репресивних органів встановили своєрідну тарифу за підняття блакитно-жовтого прапора: для працюючого 250 крб. для учнів та студентів — 150 крб. кари. А заступник прокурора области звернувся через газету „Вінницька Правда" до ВР України з пропозицією ввести в карний кодекс УССР статтю, щоб за підняття національного прапора карати ув'язненням до п'яти років.

• 17-го грудня міліція затримала 20 осіб (члени УГС, „Сокола" та інші), що їхали з Луцька на передвиборчий мітинґ до Горохова Волинської области. П'яні міліціонери під командою лейтенанта Рубінського та капітана (прізвище не встановлено) били людей, виривали національні прапори, нарешті затримали всіх і завезли в міліцію. Одному із лучан вдалося втекти і повідомити про те, що сталося. Біля 3,000 осіб, учасників мітинґу, кинулися до міліції — затриманих разом з прапорами відпустили.

• 18-го грудня в день похорону академіка Андрея Сахарова в центрі Полтави відбувся несанкціонований мітинґ. Люди стояли з запаленими свічками, тримали в руках портрети академіка-правозахисника і політичні гасла. Міліція не втручалася. Того ж дня стався обурливий інцидент на АТП. (Автотранспортне підприємство). Секретар парткому цього підприємства Колодочка вирвав з рук активістки Зої Коваленко портрет Сахарова і люто пошматував його, а голова профкому Скачко негайно провів „вихону роботу" із Зоєю Коваленко.

• 20-го грудня в Полтаві на прохання активістів НРУП! проведено Богослужіння в пам'ять Сахарова в Макаринській церкві. За кілька днів до цього по Полтаві розклеєно оголошення про Панахиду, які невідомі особи регулярно зривали.

• 22-го грудня в Миколаєві були викликані в міліцію члени крайової організаці НРУП Ігор Гаврилишин та Ігор Грашевич. З ними провели розмову начальник відділу охорони громадського порядку, підполковник Владімір Попов і майор міліції Валерій Месянко. Причина виклику — організація траурної маніфестації 17-го грудня, присвяченої пам'яті академіка Сахарова. Активістам погрозили покаранням за проведення в майбутньому подібних акцій з використанням української символіки, покликаючись на якісь надумані інструкції, підполковник Попов заявив, що навіть носити значки з тризубами забороняється і він з усією принциповістю комуніста буде карати всякого порушника.

• 22-го грудня в Харкові біля станції метро „Дзержинська" міліція затримала Євгена Соловйова, який нещодавно відбув 15 діб адміністративного арешту з голодівкою протесту. Цього разу Соловйова затримано за розповсюдження незалежної преси.

• В Хмельницькому не припиняється переслідування активістів УГС. 23-го грудня один із мешканців міста повідомив, що невідомі у цивільному намагалися за грошову оплату намовити його до побиття і навіть убивства колишнього політв'язня, Василя Рибака.

• В Дніпродзержинському активісти НРУП і Клюбу Виборців провели мітинґ на якому було обговорено питання про роботу Другого з'їзду народних депутатів СССР і актуальні проблеми передвиборчої кампанії. Перед п'ятитисячною

(Закінчення на стор. 6)

ВІДДІЛАМ УНСОЮЗУ ВИСЛАНО ПОВНОВЛАСТІ ДЛЯ ДЕЛЕҐАТІВ, ПРОГОЛОШУЄТЬСЯ АДРЕСИ ВІДДІЛІВ З МЕНШИМ ЧИСЛОМ ЧЛЕНІВ

(В.С.). — З місячними виказами та рахунками на січень ц.р. розіслала Головна Канцелярія УНСоюзу всім Відділам друки повновластей для конвенційних делеґатів, кількість яких устійнено на підставі чисел повноправних членів за станом з 31-го грудня 1989 року, тобто всіх тих членів, які поміщені на виказках на січень та які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду. Для кожного делеґата і заступника вислано секретарям Відділів по два друки повновластей, що їх Відділи мають виповнити та по одній повновласті переслати Головній Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів від дати вибору. Збори Відділів для вибору делеґатів повинні відбутися до 4-го березня 1990 року.

На іншому місці в цьому числі поміщений список та адреси секретарів тих Відділів, які мають менше як 75 повноправних членів. Кожний з цих Відділів може набути управнення на вибір спільного делеґата через об'єднання з другим Відділом, коли число повноправних членів таких двох Відділів становитиме 75 або більше членів. Про таке об'єднання для спільного вибору делеґата і заступника повинні оба Відділи спершу порозумітися між собою, а тоді повідомити окремими листами про таке домовлення Рекордовий Відділ УНСоюзу, щоб одержати від нього друки повновластей для делеґата і заступника.

Згідно з постановами статуту УНСоюзу, право бути обраним на делеґата має кожний член у віці понад 18 років, української національности або походження, який був повноправним членом УНСоюзу впродовж не менше одного року і членом Відділу, що його має він репрезентувати, та в якому він платить вкладки до Братського Фонду, не менше як шість місяців, який має кваліфікації урядовця Відділу та який виявив активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Основні дві помилки Ґорбачова

Коли у березні 1985 року генеральним секретарем Компартії СССР став Міхаїл Ґорбачов — він узагалі не думав, що матиме клопіт із національними рухами в СССР. Не думав теж, що настане мирна революція в усіх европейських комуністичних країнах, яка закінчиться кривавою революцією у Румунії. Це не була його вина, бо ніякому філософові не могли приснитися ці несподіванки, що їх приніс 1989 рік. Верхівка КҐБ перше зорієнтувалася, що імперії грозить економічна катастрофа і що треба якихось радикальних реформ, щоби відвернути цю смертальну загрозу. Тому голова КҐБ Константин Черненко фаворизував Ґорбачова, як молодшого віку партійця, який, як член Політбюра, зраджував лідерський талант і присвоїв собі західні манери поведінки. І Ґорбачов думаючи тільки про економіку, прийшов правильно до переконання, що спершу треба змінити політичну атмосферу і прочистити провідний апарат від твердолобих партійних товаришів, які ніколи не погодяться на будь-які поважні реформи. Для переведення тих реформ мали послужити гасла гласности і перестройки. І Ґорбачову дійсно повелося перевести поважні зміни — мав успіх у першій стадії своїх заходів, бо викинув з уряду і Політбюра та партійного ЦК численних найбільш відомих й найстарших віком ортодоксійних большевиків з Андреєм Ґромиком у проводі. Але не міг позбутися на 100 відсотків усіх ворогів перебудови, бо їх було забагато у партійно-державній системі з велетенським бюрократичним апаратом.

Із скасуванням — хоч ще не повним — цензури слова і друку настала атмосфера більшої свободи й наче автоматично розпочався свободолюбний національний рух. Він звернувся проти Компартії, як верховної монопольної державної влади. Цей рух пішов як вогонь по всіх сателітних країнах і в усіх них провалився привілей державно-політичного монополю Компартії. Скрізь, почавши від Польщі, проголошено партійно-політичний плюралітет. В одному Совєтському Союзі Ґорбачов спротивився скасувати кардинальну 6-ту точку конституції СССР, яка признає Компартії головну і провідну ролю у державі. Покійний Андрей Сахаров і колишній голова московської округи Борис Єлтцін зрозуміли, що та 6-та стаття конституції анахронічна, але Ґорбачов грубо перервав промову Сахарова на пленумі Ради народних депутатів і відібрав йому голос. Це була і надалі є найперша основна помилка Ґорбачова.

Другою кардинальною помилкою Ґорбачова є нерозуміння суті національних рухів. У кількасторінковій статті в журналі „ЮС Нюз енд Ворлд Репорт" з дати 15-го січня ц.р. сказано, що Ґорбачов покладався на свій дипломатичний хист, свій дар переконування людей і на те, що поступками в ділянці економіки й культури зможе заспокоїти свободолюбні вимоги окремих народів, поярмлених Московщиною. Цей американський журнал правильно стверджує, що „Ґорбачов помилявся". І далі помиляється. Пробним каменем стали прибалтійські народи — литовці, латиші й естонці, найбільш національно-державно свідомі, бо найкоротше русифіковані, найдалі на захід положені географічно, єдині членські „республіки" СССР, що їх анексії не признала Америка. Територією і числом населення (не цілих 10 мільйонів душ) всі ці три балтійські країни такі малі у порівнянні з велетенською територією і населенням імперії, що їхнє відокремлення від Союзу не пошкодило би імперії. Але Ґорбачов боїться, що це може стати прецедентом для інших складових частин Союзу, особливо мусулманських.

Драматична гра довкола самостійницької вимоги трьох прибалтійських країн продовжується. Ґорбачов запевнив був президента Буша на зустрічі в Мальті, що він не вживатиме збройної сили для здавлення самостійницьких рухів. Коли б зробив таке — відштовхнув би Захід і поклав хрестик на можливість оздоровлення економіки. Але й не може погодитися на „сепаратизм", бо тут ортодоксійний комунізм знаходить союзника у московському неділимському націоналізмі, який передумував теорію „злиття" націй в один „радянський народ". Не тільки партійні комуністи, але й верхівка армії є проти „сепаратистів" і Ґорбачов мусить з нею рахуватися. Він шукає компромісу — на коротку мету може його знайти, на дальшу мету — неможливо. Збіґнєв Бжезінські бачить розв'язку у перетворенні СССР на конфедерацію цілком самостійних національних держав, на зразком Великобританії з її домініями. Але й ті домінії згодом відірвалися. Як довго в економічній ділянці Ґорбачов не виречеться маркистського принципу державної контролі і не визнає повної приватної власности і поки не визнає права державного самовизначення народів у практиці — його влада і його життя висітимуть на тонкій нитці.

Омелян Твардовський

ЕКОЛОГІЧНА НЕБЕЗПЕКА В УКРАЇНІ

Як „гриби по дощі" зростає екологічна небезпека в сучасній Україні. Недавно появилися в пресі деякі статистичні дані про висліди Чорнобильської атомової експльозії: близько 600,000 осіб боролися з наслідками цієї трагедії, три мільйони жителів кількох областей України і Білорусії — зазнали відчутної дії радіяції. Величезні площі родячих земель України і Білорусії є вилучені з ужитку, 140,000 гектарів українських земель забруднено цезієм.

Однією із найбільших проблем, що хвилює українське населення околиць Чорнобиля, це є тотальна ігнорація і байдужість Міністерства атомової енергії СССР.

Тому, що проти цих рішень московських чиновників для справ атомної енергії не мав відваги виступити так.зв. уряд суверенної Радянської України, цією життєвою справою народу України в минулому році почали займатися активісти неформальної асоціяції „Зелений світ" і врешті формальна спілка „Чорнобиль", що в травні 1989 р. відбула свою першу конференцію, на якій прийнято рішення досягнення повної інформованости населення про Чорнобильську трагедію та її наслідки: всіляке сприяння учасникам ліквідації випадку в поліпшення житлових умов, медичного й побутового обслугування: створення асоціяцій лікарів та юристів у рамках Спілки: пред'явлення позовів до державних організацій та окремих осіб, відповідальних за завдання шкоди здоров'ю чорнобильців. Ці вимоги увійшли до статуту і програми, які були прийняті на другій конференції. Чи вдасться спілці „Чорнобиль" вкоротити руки московського сваволля, щодо чергових будов нових атомових стацій в Україні, покаже майбутнє.

На жаль, Чорнобильська трагедія не єдина, що вбиває український народ і його довкілля. Нещодавно з ініціятиви письменників і вчених України й братньої Білорусії, у Києві відбулися установчі збори, на яких засновано громадський комітет для врятування Дніпра. Головою цього Комітету вибрали відомого письменника і публіциста С. Плачинду. На цих зборах запропоновано цілий ряд заходів для врятування Дніпра. Говорили про необхідність розробки конвенції „Дніпро в XXI столітті", що дасть можливість екологічно обґрунтовано плянувати розвиток і розміщення продуктивних сил України... Закликалось вивчити питання про ліквідацію або значне зменшення Канівського і Дніпродзержинського водосховищ, на необхідність якнайшвидшого реконструювання Кременчуцького і Каховського. Вказувалося на неприпустимість подальшого зволікання з припиненням скидання в Дніпро неочищених стрічних вод, що мало бути виконане ще в 1985 році, а тепер відомствами „тихою сапою" перетягується за межі 2000 року.

Про сучасний трагічний стан Дніпра написав обширну статтю В. Максимчук, кандидат технічних наук, завідуючий відділом реґіональних проблем використання і охорони водних ресурсів Ради по вивченню продуктивних сил України Академії наук УССР. Цю статтю під заголовком: „Стогне Дніпр широкий!", помістила київська „Спротивна газета" в числі 149-му з 14-го грудня 1989 року.

Подаємо основніші дані цього знавця реферованої справи.

„Мабуть, жодній річці на землі не присвячено стільки пісень, легенд, оповідань, наукових досліджень, як Дніпрові. Ріка — символ східного слов'янства, ріка, що уособлює душу українського народу, його багатство, щирість, неупокорену віками свободолюбиву вдачу. Від античних часів до наших днів, від Геродота то сучасних письменників і поетів Дніпро малювався як щедрий господар, як могутній герой, в якому здоров'я і добрий гумор аж б'ють через край, як незборимий силач, страшний у своєму гніві до ворогів. Пам'ятаєте у Шевченка:

Зареготався дід наш
дужий
Аж піна з вуса потекла:
Чи спиш, чи чуєш,
брате Луже,
Хортице-сестро?...

Але не за тисячоліття чи століття, а на протязі одного лише покоління Дніпро невпізнано змінився. Тепер його повнота (від водосховищ) свідчить не про міць мускулястого тіла, а про нездорову повноту хворого організму. Тепер уже ніхто не ризикує напитись води з Дніпра не тільки проти Києва (як це можна було робити в сорокових роках), але в будь-якому іншому місці. Що ж сталося з тобою Дніпре? Який ти зараз є? Щоб відповісти на ці запитання, я дозволю собі навести декілька головних характеристик нашої великої ріки. Дніпро — третя за величиною річка в Европі (після Волги і Дунаю). Його довжина 2285 км., водозбірна площі 503 тисячі кв. км. Стік Дніпра визначається великою нерівномірністю. В середньому ж за рік протікає обсяг води, рівний 53.4 млрд. куб. метрів.

Закінчення буде.

Роман С. Голіят

ПИШУТЬ ПРО НАРОДОВБИВСТВО СТАЛІНА

Київські англомовні „Вісті з України", листопад 1989, ч. 48, у статті „Сталін затруїв суспільство зрадою", пишеться, що видавництво „Наукова Думка" в Києві, вкоротці випустить книжку історика В. Коваля п. з. „Барбаросса: джерела й історія найбільшого злочину імперіялізму".

У скондензованому тексті цієї статті сказано, що у цій книжці буде мова про злочини Сталіна, голодомор в Україні і про Другу світову війну.

Там теж стверджено, що коли б селянство поступово й добровільно об'єднувалося у колгоспне господарство, то це було б для них більш економічним, ефективним і продуктивним. Примусова колективізація Сталіна, спричинила ліквідацію хліборобської верстви. Сталін винищив селянство, тих, які фактично годували країну. Цю кримінальну політику, офіційно назвали „ліквідацією куркулів" — як кляси. Протилежно до обрахувань Сталіна, економічно — крім зубожіння — це нічого країні не дало.

Наказавши в 1933 році забрати з України ввесь урожай, Сталін пляново спричинив жахливий голод. Зимою 1933 року, цілі села вимирали. Земля України покрилася тілами, жертв сталінського голодомору. Люди, які хворіли від водянки й опухів тіла, тягнулися до міст, вмираючи на вулицях, бо і там для них не було допомоги, адже сталінський режим не дав селянам найменшої кришки хліба.

Але, в тому самому часі, військовий персонал, що стаціонував у Києві, отримував 1.2 кл. хліба денно — 800-грамів білого й 400-грамів чорного, а мешканці міста діставали харчові приділи. Хліб був в країні, але його й інші харчові продукти експортовано. Це було очевидним, що Сталін пляново поставив хліборобів під репресію, як пімсту за їхній спротив колективізації. Голодомор винищив мільйони найтяжче працьовитих хліборобів, ядро кожної нації — кормителів.

Письменники й історики з бездушними душами, вихвалювали перемогу сталінської „політики колективізації селянства", забуваючи про це, що Сталін обернув селян у державно-визнаних рабів.

У додатку до загальної пам'яті про голод 1933 року, мільйони людей стали жертвами переслідування 1936-1938 років, переважно чоловіки поборового віку. Всі вони були злишніми до військової служби. Переслідування вдарило по усіх верствах суспільства, але найбільшого удару зазнала інтеліґенція. Примусова колективізація і заплянований голодомор зліквідував хліборобську верству, яка була головним постачальником чоловіків до Червоної армії. Репресії були страшним ударом по провідних кадрах армії. Збройні сили втратили безліч резервових командирів армії, які мали військовий досвід. Найкращий командний провід військових частин, винищено в підвалах НКВД, і то без війни й воєнних акцій. Моральні примхи й катівні Єжова і Берії — „герої бійців", вони провадили війну зі своїм народом. Вони наважилися одягнути уніформу оборонців нації і країни, виконуючи завдання, якого зовнішній ворог не міг виконати.

Вояки, що вийшли зі сіл, пам'ятали, як їхні рідні й їм дорогі вмирали з голоду в 1933 році, добре знаючи, хто був за цією трагедією, і тому вони не мали жадного довір'я, як до Сталіна, так і до його наказу.

Коли вибухла Друга світова війна, дух Червоної армії був низький, а це була одна з причин, що початок війни 1941 року, мав такий поганий оборот для цієї держави. Пізніше, маршал Жуков писав, що армія відзискала силу щойно осінню 1942 року.

Далі читаємо про масовий перехід червоноармійців у німецький полон. У німецькій армії було 800,000 совєтських полонених, які працювали водіями авт. Власова Російська Визвольна Армія мала у своїх рядах 300,000 полонених, крім того були ще й інші військові формації з цією самою метою-воювати по стороні ворога, історія, мабуть, ніколи не бачила такого великого числа зрадників.

Ми завжди готові обвинувачувати зрадниками колишніх куркулів, білоґвардійців і кримінали́стів, не розуміючи, що сидить на дні їхніх сердець. А це фатальна помилка!

Як то, білоґвардійці, куркулі, і кримінали́сти дісталися до Червоної армії? Куркулів і білоґвардійців в Червоній армії не було. Куркулі вимерли під час голодомору, або на засланні, й це саме сталося з білоґвардійцями.

„Ми не потребуємо забавляться ілюзіями. Зрадники вийшли зі зіпсутої Сталіном совєтської спільноти", — пишуть „Вісті з України".

Під статтею, поміщені три знимки похорону помордованих у катівнях НКВД в 1939-1941 роках осіб, могили яких нещодано відкрито в Дем'яновому Лазі в Івано-Франківській області. Серед великої кількости учасників похорону, видніють численні прапори, а родич Федіра Пастушенка тлінні останки якого знайдено у спільній могилі, тримає його портрет.

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Здоровні проблеми взимі

Щоби охоронити людський організм перед всякими несподіванками і шкідливими для здоров'я чинниками треба не лише раціонально відживлятись, лікувати всякі хворобові стани, але головно не шкодити здоров'ю. Це зокрема відноситься до старших людей і особливо в зимовій порі року, яка цього року почалась вчасно постійним морозом та зимними пронизливими вітрами вже від початку грудня та часто дається знати старшим людям при диханні, не раз при деяких серцевих недомаганнях, а загально при неприємному загальному почуванні.

Відомо, що людський організм незвичайно складний і він крім нормального функціюнуючих найважливіших для людського тіла органів таких, як серце, легені, шлунково-кишковий провід, та кров, має ще заховані різні складні оборонні сили чи як часто називаємо іммунологічну систему, яка захороняє людину перед всякими інфекційними хворобами чи то більшого калібру чи навіть частими катарами носа чи горла. Зі сухим нападовим кашлем, чи як ми називаємо простудою, чи „каммон колд". Очевидно, чим людина має сильнішу оборонну систему перед всякими інфекціями, включно з грипою чи звичайною простудою, що звемо загально відпорністю, тим вона здоровіша чи безпечніша від всяких інфекцій. І тут постає питання чи можемо ми таку відпорність збільшити, або бодай її охоронити, перед заником такої відпорности? О так!

Треба пояснити, що система відпорности в людському тілі — це незвичайно складна справа. Вона складається чи радше на неї складаються мільйони чи більйони особливих тілець в крові. Одні спеціялізовані в розпізнаванні хворобових чинників (бактерій чи вірусів) а другі мобілізовані негайно до боротьби з напастливим ворогом людського здоров'я. Коли ворогами є бактерії, то імунологічна система чи відпорність не раз з допомогою антибіотиків-лікарств старається не допустити до скорого розмноження бактерій і по кількох днях до їх ліквідації. Звичайний катар і без антибіотиків по кількох днях завдяки згаданій відпорності самоліквідується. Дещо трудніша справа з вірусами, які є дуже складними патологічними чинниками та які не реагують на антибіотики.

Віруси в крові, звичайно, вникають до нутра звичайної клітини і там прекрасно розживаються, ба там в нутрі клітини роблять собі просто фабрику для витворювання щораз нових вірусів. Вони виповняють таку клітину до того ступеня, що вона тріскає і велика кількість тих вірусів є готова до нападу на інші здорові клітини.

Якби організм людини не мав відпорности чи спеціяльних тілець в крові до оборони зв. макрофагами, то ці віруси просто „з'їли б" чи допровадили б до смерти свою жертву, себто людину. Ці макрофаґи не тільки, що нищать віруси, але вони алярмують вже цілу оборонну армію тілець — Т і тілець — Б, готових до смертоносного бою з ворогом, ліквідуючи його не раз вже в перших днях нападу. Після такого бою деяка кількість тілець заправлених в бою, залишається в крові як поготівля, яке просто вже не допускає згаданих вгорі вірусів до нападу й це є т. зв. — набута відпорність до певного роду вірусів.

У підсумку можна сказати, що чим краще зорганізовані в людськім тілі згадані оборонні сили тим людина безпечніша від всяких, бактерійних чи вірусових інфекцій. Очевидно молодша людина в загальному має сильнішу відпорність від старшої, а зокрема не раз гірше відживленої чи схорованої. Тому старші громадяни, навіть як вони почуваються здорові, повинні плекати чи підтримувати своє здоров'я втримуванням чистоти тіла, перебуванням частіше на свіжому повітрі, навіть у зимі, охороняючи своє тіло від зимна, мати здоровий сон, добрий нормальний здоровий харч, спокійну нервову систему та регулярний щоденний, бодай півгодинний прохід на свіжому повітрі, очевидно тоді, коли на це дозволяє серце чи віддих.

В останніх роках деякі комерційні американські компанії, що виробляють різні вітаміни чи лікарства, реклямують вітамінові капсулки з мінералами й то в т. зв. зміненої чи збільшеної кількости та поручають особливо старшим громадянам, мовляв, на зміцнення. Очевидно що такі вітамінові капсулки з мінералами можуть мати деякий зміцнюючий вплив на старший організм, при таких станах, де організм не може сприймати нормальний різнорідний харч. Проте треба пам'ятати, що надмір таких вітамінів чи мінералів може навіть шкодити людині. І хоч старшій людині часом вітаміни з мінералами можуть бути особливо в зимі корисними, то все таки в тих справах останнє слово повинен мати особистий лікар. І ці всі проблеми належить кожному старшому громадянинові обговорити на візиті у свого лікаря й не забути тоді взяти іньєкцію проти т. зв. флю.

Д-р Юліян Мовчан

НА ВІЧНУ СЛАВУ Д-Р СОФІЇ ПАРФАНОВИЧ

„Архівний збірник у світлу пам'ять д-р Софії Парфанович", ч. II, видання Українського Медичного Архіву УЛТПА, Чикаго, редактор д-р Павло Пундій, ст. 260.

На це чергове з кожного погляду солідне видання Українського Медичного Архіву Українського Лікарського Товариства Північної Америки цілком і повністю заслужила світлої пам'яті д-р Софія Парфанович — видатна лікарка, письменниця і громадська діячка. Як побачимо нижче, оцінюючи все те, що ця людина зробила, протягом свого 70-річного життя (1898-1968), її без вагання можна вважати за одну із найвидатніших жінок нашої історії. Хто ж вона була така? Чим вона прославила свої ім'я в історії не тільки українського жіноцтва, але і в значній мірі українського народу взагалі?

У збірнику поміщено чимало матеріялів на цю тему відомих наших авторів, які дають вичерпну відповідь на вищеподане питання. Але перед тим, як надати слово іншим, надамо слово самій Софії Парфанович. Д-р Олекса Воропай — відомий український етнограф, який недавно помер у Англії, пише: „Дохтор Софія Парфанович... була добрим приятелем нашої родини. І ось в лютому 1948 року, в Аузбурзі, коли ми з дружиною вже виїждали з Німеччини до Англії, вона дала мені надруковану на машині свою Автобіографію, сказавши при цьому: „Якщо зі мною щось станеться, то прошу надрукувати". Тепер сталося: 26-го грудня 1968 року на американській землі в Детройті, після довгої і тяжкої недуги д-р Софія Парфанович померла. Виконуючи волю покійної, я віддаю Автобіографію до друку. Олекса Воропай, 14. III. 1969 р."

І тут С. Парфанович пише: „Я народилася в сім'ї залізничного службовця Миколи Парфановича... Мій батько походив із старого шляхетського роду Сас, що виводився з вимандруваних з України Пархоменів чи Пархваленків... На Гуцульщині діди мої були священиками в Косівщині... Батько мій також мав нахил до писання і залишив декілька драматичних творів, один з яких був навіть на конкусі у Львові в 1924 році"...

І далі читаємо: „В науковій ділянці написала 17 праць... Велику працю виконала в ділянці популяризації гігієни. Крім статтей, я видала з цієї ділянки 5 книжок, а саме: 'Чоловік та жінка', 'Правильна віджива' і т.д. як також 'Велику гігієну жінки' — капітальну працю на 750 сторінок, якої в нас не було і не швидко появиться".

І далі там-же: „З 1929-го по 1936 рік я вела українську потиалькогольну боротьбу та видавала журнал 'Відродження'... В цій ділянці разом з чоловіком та невеликою групою людей ми видали біля півмільйона примірників протиалькогольної літератури у вигляді часопису „Відродження", відозв, календарів, листівок і т.д. В 1936 році я вийшла з Відродження', після чого цей рух занепав... Вернулася до Союзу Українок. Почала підготовляти мої літературні твори і при цих двох ділянках залишилася й досі"...

Роблячи аналогію до слів „Ой, три шляхи широкої докупи зійшлися" із Шевченківської поеми, д-р Ярослав Рудницький в статті збірника пише, що також Софія Парфанович у своєму житті та своїй невтомній діяльності мала свої три шляхи. Першим шляхом був — це її шлях за визволення жінки із споковічного нерівноправ'я та поневіряння. Сьогодні, як він пише, з перспективи років, коли справа „жіночого визволення" чи „рівноправ'я" пахне анахронізмом (хоч — додам — далеко не у всіх країнах, кращим прикладом чого можуть бути країни Ісляму), наприклад, здобуття жінці диплому лікаря — це справа зовсім нормальна. Не така нормальна вона була за часів, коли Софія поступила до Львівського університету на медичні студії. І дійсно, вона була тут піонеркою „інших днів" — першою жінкою на західньоукраїнських землях, що здобула собі право стати незалежним лікарем і тим самим широко відкрила двері для інших українських жінок. („Інші дні" — це назва збірки оповідань про людей — пацієнтів та здорових про їхнє життя та щоденні турботи).

Другий шлях д-р Софії Парфанович — це її шлях громадянки — суспільниці. Про цей шлях більше довідуємося у статті Л. Шандри. Вона належала до багатьох організацій — починаючи від „Медичної Громади" ще в студентські часи у Львові, кінчаючи „Союзом Українок", „Лікарським Товариством" та товариством „Відродження". Надзвичайно активну діяльність вона проявила в „Союзі Українок" де багато років очолювала гігієнічну секцію, як також в громадах „Просвіта" та „Гігієнічного Товариства". Одночасно на цю тему вона написала багато статтей, які поміщувала в багатьох газетах та журналах.

Та чи не найбільш успішною її діяльністю була праця на відтинку протиалькогольної акції. Вона стає головою товариства „Відродження" і разом із своїм чоловіком Пилипом Волчуком впродовж восьми років розбудувала на батьківщині твердий протиалькогольний бастіон. Цей рух, як пише Л. Шандра мав політичне забарвлення і був засобом самооборони українського народу перед зубожінням та деґенерацією. Коротко кажучи, завдяки наполегливій праці громадських діячів типу д-р Софії Парфанович, національна свідомість і національно-політична організованість Західньої України досягнула такого високого рівня, як ніколи до того часу.

І третій шлях д-р Софії Парфанович — це літературний шлях. На цю тему в збірнику пише Леся Храплива. Читач довідається, що з-під пера С. Парфанович вийшло в світ 13 збірок творів — починаючи від збірки оповідань та нарисів 1936 року, і кінчаючи „Попід Кичерами та над протоком" (хроніка з родинного життя Ню Йорк, 1974 р.).

Леся Храплива пише: „Зібравши цілість усіх творів Софії Парфанович, треба ствердити в першу чергу її любов до життя. В усіх його формах і видах. Щоб переконатися про це, досить прочитати оповідання 'Буря' із збірника 'Загоріла полонина', де засіяний молодняк з такою непоборною силою бореться за своє життя проти могутньої бурі. Народження і відродження, буяння сил природи — це її улюблена тема. Вона її особливо зворушує і авторка знаходить щораз нові слова і порівняння, щоб славити життя у всіх його формах", — пише Храплива. Про це свідчать вже самі назви її збірок чи творів, як наприклад „Ціна життя", „Загоріла полонина", „У лісничівці", „Люблю Діброву", „Вірний приятель" (оповідання з життя одного пса) „Чарівна Діброва", „Люди і тварини" та інші.

Усі твори Софії Парфанович відзначаються легкістю та простотою вислову і вона, як пише Л. Храплива, — має той неоцінений дар почуття гумору, що за нього діти завжди такі дуже вдячні. Також її твори пройняті глибоким патріотизмом. Найкраще Парфанович схарактеризувала свій патріотизм у книжці „У Києві в 1940 році", де вона

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПОВІДОМЛЕННЯ
в справі виборів делеґатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 повноправних членів

Згідно з постановами статуту Відділ, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладки у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 таких членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднані Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делеґата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делеґата та його заступника, повинні винести на своїх зборах такі ухвали, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делеґата та його заступника, повинні про це негайно повідомити на письмі Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друки повновластей для виповнення.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 повноправних членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів.

ANNOUNCEMENT
regarding elections of delegates in UNA Branches having less than 75 voting members

In accordance with the By-Laws of the UNA a Branch having less than 75 voting members, that is, members whose dues to that Branch include contributions to the Fraternal Fund of the UNA, may unite with another Branch also having less than 75 voting members, for the purpose of electing a mutual representative at the Convention. If, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 voting members, they shall have the right to elect one delegate.

Branches wishing to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should each adopt a formal resolution at their meeting and after mutual agreement, should conduct an election. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of members shall be entitled to elect the delegate and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

Both Branches, which have agreed to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should immediately notify in writing, the Recording Department of the UNA Home Office, which will send the proper credentials to each Branch.

In order to facilitate mutual agreements between Branches which have less than 75 voting members, we have listed these Branches below, showing the totals of voting members and the names and addresses of the Branch Secretaries.

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
1	43	George Pollyniak, 1001 N. Shamokin St., Shamokin, Pa. 17872
2	38	Monica Pesarchick, 539 E. Second St., Mt. Carmel, Pa. 17851
3	37	Stella Ryan, 6 Terrace Ave., Jersey City, N.J. 07307
4	9	Wasyl Weresh, 45 E. 7th Street, New York, N.Y. 10003
6	59	Michael Chalanych, 2 Randolph Road, White Plains, N.Y. 10607
9	35	Walter Salak, 860 Davis Ave., Pottsville, Pa. 17901
10	58	Konst. Chilczenkowski, 8854 Calvert St., Philadelphia, Pa. 19152
11	21	John Scileny, 91 Penrod St., Johnstown, Pa. 15902
12	26	Wolodymyr Luchkan, 9 Fritz Road, No. Colebrook, Conn. 06021
16	68	Vasyl Luchkiw, 49 Windmill Lane, New City, N.Y. 10956
17	50	Jaroslaw Bylen, 5529 W. Berenice Ave., Chicago, Ill. 606412514
18	4	Alexandra C. Melnyk, 855 Bluffway Drive, Worthington, Ohio 43085
19	35	Roman S. Holiat, 5604 Fieldston Road, Riverdale, N.Y. 10471
21	39	John Baranyk, 176 Zoa Ave., Johnson City, N.Y. 13790
23	18	John C. Binkowski Sr., 24 John St., Derby, Conn. 06418
24	13	Stephen N. Sczur, 83 Kenway Dr., N. Huntington, Pa. 15642
26	13	Katherine Prowe, 10 Margarita St., Toms River, N.J. 08757
28	10	Victor Balaban, 9135 Airline Drive, Houston, Texas 77037
31	28	Michael Stock, 349 Chestnut St., St. Clair, Pa. 17970
33	38	Sophie Orich, 666 Muskegon Ave., Calumet City, Ill. 60409
34	62	Mary L. Anderson, 3905 Brook Rd., Richmond, Va. 23227
36	27	Mary Kowalchuk, 365 Longbush Lane., Webster, N.Y. 14580
38	46	Edward M. Guzylak, 177 Washington St., Auburn, N.Y. 13021
40	42	Michael Lupichuk, 3909 Ellsworth Erie, Pa. 16509
43	29	Dmytro Prystaj, 61 Claybrook St., Rochester, N.Y. 14609
44	26	Martin Sheska, 1857 Troxell St., Allentown, Pa. 18103
46	21	Eugenia Cap, 458 School Lane, Souderton, Pa. 18964
48	44	Stefan Iwaseczko, 1330 Scott St., Reading, Pa. 19607
49	62	Stephen Wowk, 20 Evelyn Ave., Toronto, Ont. Canada M6P 2Y9
50	21	Olga Trypniak, 2342 E. 30th St., Lorain, Ohio 44055
52	19	Peter J. Pylypetz, 30 W. Summit St., So. Hadley, Ma. 01075
58	21	Marie Kowalewski, RR 2 Box 50A, Remsen, N.Y. 13438
62	17	Basil Wasylkiw, 7638 Elmwood Ave., Philadelphia, Pa. 19153
65	41	Andrew Smith, 561 Grier Ave., Elizabeth, N.J. 07202
66	38	Peter Leshchyshyn, 3601 Culver Rd., Rochester, N.Y. 14622
67	44	Frank F. Stuban, 8 Colony St., Ext. Seymour, Conn. 06483
73	15	Dmytro Wasylyk, 168 Hillcrest Ave., Providence, R.I. 02909
75	35	Pawlo Pawlyk, 7021 St. John St., Detroit, Mich. 48210
81	25	Antin Lukianchuk, 5504 Ballman Ave., Baltimore, Md. 21225
82	49	Uljana O. Maruszczak, 7420 Robindale, Dearborn Heights, Mich. 48127
87	10	John Trojanowsky, 118 Garfield St., Lancaster, N.Y. 14086
89	12	Paulo Prokopenko, 75 Kennedy Circle, Rochester, N.Y. 14609
91	36	Peter Kochirka, 135 Angena Drive, Pittsburgh, Pa. 15205
92	3	Nick Horbulyk, 1120 N.E. 179th Ave., Portland, Ore. 97230
93	43	Michael Iwanycky, 106 Rosemere Rd., Pawtucket, R.I. 02861
95	11	Juan Kovalchuk, 4304 Chandler Drive, Brookhaven, Pa. 19015
98	14	Olga Dudish, 435 W. Centre St., Shenandoah, Pa. 17976
99	29	Mary Waligun, 54 Brookside St., Wilkes-Barre, Pa. 18705
100	18	Esther A. Cebak, 401 N. Lillian St., Griffith, In. 46319
101	8	Zenowia Towpasz, 16 Oak Drive, Niantic, Conn. 06357
103	46	Ulana Tyshynsky, 1603 E. Beverly Rd., Shorewood, Wisc. 53211
104	42	Wasyl Matkowsky, 69 Linden St., Fords, N.J. 08863
105	37	Joannes Rakoczy, 624 Lawler Place, Philadelphia, Pa. 19116
107	34	Wasyl Wanshula, 2800 Forest Lane, Lansing, Ill. 60438
108	11	Nick Kowal, 4203 Longwood Ave., Parma, Ohio 44134
109	26	Walter Zwirek, R.D.1 — Box 269A, Scenery Hill, Pa. 15360
110	23	Mychajlo Shumylo, 2421 Augustina, Warren, Mich. 48091
115	61	Petro Babych, 3106 Rowland Ave. N.E., Canton, Ohio 44714
119	19	Marylin J. Gough, 4311 Cooper Road, Lowellville, Ohio 44436
122	12	Michael Popowych, 32 Jackson St., Taunton, Mass. 02780
126	13	John T. Sheliga, Rd #1, Box 353, Export, Pa. 15632
128	33	Walter Horbowyj, 617 South Ave., Holmes, Pa. 19043
129	8	Alice Bervinchak, 635 Kimmel Rd., Orwigsburg, Pa. 17961
131	64	Lew Bodnar, 1120 S. Canfield Rd., Park Ridge, Ill. 60068
132	23	Michael Smereka, 906 Morton Ave., Port Vue, Pa. 15133
134	45	Volodymyr R. Diachuk, 63 Prospect Place, Rutherford, N.J. 07070
135	8	Judy J. Lashinsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
136	13	Mychajlo Soroka, 463 Dorset Ave., Palatine, Ill. 60067
137	61	Stephen Kolodrub, 3801 Haupt St., Easton, Pa. 18042
139	21	Petro Pytel, P.O. Box 535, Twin Lakes, Wisc. 53181
141	4	Anton Lecholat, 1441 Benton, Lincoln, Neb. 68521
142	32	Rodney S. Godfrey, 166 Bellevue St., Elizabeth, N.J. 07202
143	13	Anna O. Mandziuk, Alphano Rd., Box 86, Great Meadows, N.J. 07838
145	8	Paul Tetanich, 2406 17th Ave., Altoona, Pa. 16601
149	20	Mary Steckow Dicky, 22 Franklin St., Lackawanna, N.Y. 14218
150	24	Lydia Huda, 19 Commonwealth Ave., Pittsfield, Mass. 01201
151	21	Anna Strot, 141 Furnace St., Allentown, Pa. 18102
154	19	Anna Yaremko, 1035 66th Ave., Philadelphia, Pa. 19126
156	55	Michael Nowak, 726 Cambridge Rd., Brookhaven, Pa. 19015
157	36	Wolodymyr Matyczak, 7157 So. Rockwell St., Chicago, Ill. 60629
162	39	Dmytro Fedorijczuk, 7614 Frontenac St., Philadelphia, Pa. 19111
165	40	Mary K. Pelechaty, 3318 Stickney Ave., Toledo, Ohio 43608
166	9	Oksana A. Melnyk, 1000 Tahoe Terrace, Cincinnati, Ohio 45238
167	11	John Welgan, 31 North Westwood Ave., Toledo, Ohio 43607
168	45	John Babyn, 350 Leon Ave., Perth Amboy, N.J. 08861
169	59	Gizela Stefuryn, 211 Carverton Rd., Trucksville, Pa. 18708
172	58	Wasyl Osadchuk, 45 Malapardis Rd., Whippany, N.J. 07981
176	41	Michael Ostap, 3441 Bernice Rd., Lansing, Ill. 60438
177	29	John Laba, 24 Cavalcade Blvd., Warwick, R.I. 02889
178	16	Mary Bednarczyk, 648 Massabesic St., Manchester, N.H. 03103
179	37	Natalie Shuya, 6646 Howard Ave., Hammond, Ind. 46324
180	64	Genevieve Z. Zerebniak, 239-C Portage Lakes Drive, Akron, Ohio 44319
184	57	Bohdan Lastowecky, 29 E. 7th St., Apt. 4W, New York, N.Y. 10003
190	2	Anthony Kobylanski, 100 Caroline Ave., Morton, Ill. 61550
192	34	Yaroslaw Senyszyn, 314 Gray St., Herkimer, N.Y. 13350
193	5	Eleanor Tutka, 114 Lincoln St., Taylor, Pa. 18517
202	4	Helen C. Miskell, 11 N. Hurd Circle, Auburn, N.Y. 13021
203	7	Olga Zuk, 3645 Corlear Ave., Bronx, N.Y. 10463
205	30	Ostap Wynnyk, 16 Pocono Ave., Yonkers, N.Y. 10701
209	41	Stefan Matlaga, 45 Mary St., Carteret, N.J. 07008
211	14	Onufrij Hermaniuk, 96 Parkinson Ave., Staten Island, N.Y. 10305
212	15	Ann Barankewicz, 47-53 Hollis Court Blvd. Flushing, N.Y. 11358
213	17	Walter Kozak, 1369 Oakland Ave., Union, N.J. 07083
218	33	Helen Chuey, 44 Creed Circle, Campbell, Ohio 44405
219	56	Mary T. Yurow, 35 Park Ave. Apt. 7, Bloomfield, N.J. 07003
222	55	Jaroslaw Kryshtalowych, 3003 Center Drive, Parma, Ohio 44134
223	65	John Hrencecin, 607 N. Franklin St., Wilkes-Barre, Pa. 18702
224	18	Joseph B. Ercha, 68 County Way Ext. Beverly, Mass. 01915
225	1	Sophia Choma, 919 Summit, Collinsville, Ill. 62234
226	43	Bohdan Hromyk, 8784 W. Warren Dr., Lakewood, Colo. 80227
228	11	Ann I. Sninsky, 242 Arnot St., St. Clair, Pa. 17970
235	26	John Melnyk, 175 Andrus Rd., Northwood, Ohio 43619
236	47	Susan K. Seck, Rd. #1 Box 178, Riverside Drive, Sayre Pa. 18840
241	13	Janet Bardell, 544 Winter St., Woonsocket, R.I. 02895
243	24	Wolodymyr Turczynowskyj, 19204 Champlain, Glenwood, Ill. 60425
247	26	Lubomira Szeremeta, 120 Cherry Lane, New Castle, Del. 19720
248	19	Irene Pashesnik, 76 Gap Rd., Coatsville, Pa. 19320
250	5	Mykola Chujko, 2305 10th St., Rockford, Ill. 61104
253	28	Peter Hawrylciw, 23 Karen Drive, Ludlow, Mass. 01056
254	62	Basil Romanyshyn, 117 Fairway Drive, New Britain, Conn. 06053
256	44	Cyril M. Bezkorowajny, 389 R. Sweezy Ave., Riverhead, N.Y. 11901
258	6	Helen Holowecky, P.O. Box 113, Houtzdale, Pa. 16651
260	11	Wasyl Macuk, 10814 Griffin Rd., Berlin, Md. 21811
261	63	Peter Arkotyn, 301 Broad St., Williamstown, N.J. 08094
264	22	Bohdan Hryshchyshyn, 701 Tralee Dr., Bethel Park, Pa. 15102
265	15	Helen Szilier, R.D. #2, Box 2682, Pottsville, Pa. 17901
268	56	Emil Barylka, 5126 Saul St. Philadelphia, Pa. 19124
270	58	Stephan Ostrowsky, R.R. #1, Box 164, Kerhonkson, N.Y. 12446
274	28	Helene Senediak, 3137 Kingston Lane, Youngstown, Ohio 44511
275	5	Petro Palka, 250 Whiton St., Jersey City, N.J. 07304
280	18	Walter Rublowsky, 1435 Academy St., Scranton, Pa. 18504
281	63	Myron Siryj, 24 E. 34th St., Bayonne, N.J. 07002
282	24	Mary Bolosky, 311 Wright Ave., Kingston, Pa. 18704
286	49	Pauline Balutianski, 154 Hopkins Ave., Jersey City, N.J. 07306
288	57	Dmitri Muszasty, 1213 Stanhope St., Bethlehem, Pa. 18017
290	21	Mychajlo Choma, 1420 Elmtree St., Baltimore, Md. 21226
291	53	Vera Napora, 3926 Brooklyn Ave., Cleveland, Ohio 44109
294	3	Olga Tatarynw, 561 River Rd., Rahway, N.J. 07065
295	53	Carol M. Paris, 1101 Lindsay Ave., Akron, Ohio 44306
296	28	Peter Lobur, 2601 Chestnut St., New Kensington, Pa. 15068
297	17	Rebecca Selestok, Box 74, Hastings, Pa. 16646
302	5	Andrew Zakala, 534 Commonwealth, Jackson, Mich. 49202
303	46	Wasyl Leschuk, 5290 Applewood Dr., Flushing, Mich. 48433
304	53	Mary I. Hnatyk, 3359 Elmwood Ave., Kenmore, N.Y. 14217
306	16	Anna Zujko, 846 Washington Ave., Linden, N.J. 07036
309	12	Theodor P. Gosko, 17765 W. Ithaca Rd., Brant, Mich. 48614
312	5	Nettie Sherby, 1446 Frances Lane, Plainfield, N.J. 07062
317	42	Mykola Welych, 512 Nottingham Rd., Syracuse, N.Y. 13210
318	20	Stephen Sayuk, 161 W. 16th St., Northamton, Pa. 18067

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
321	50	Demetrius Chuck, 193 Franklin Ave., Phoenixville, Pa. 19460
322	28	Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N.J. 07040
323	36	Michael Bilyk, P.O. Box 13, Basehor, Kan. 66007
324	37	John Babiak, 874 N. 23rd St., Philadelphia, Pa. 19130
328	27	Bohdan Kowcz, 4513 Spokane Ave., Cleveland, Ohio 44109
330	36	Jerry J. Martyniuk, 41 Top Notch Rd., Little Falls, N.Y. 13365
331	17	Iwan Kujdych, 654 N. Main Rd., Vineland, N.J. 08360
332	19	Kasmer Mazepa, 70 La Grange St., Raritan, N.J. 08869
333	25	Marcie Bobersky, 801 Warren St., Berwick, Pa. 18603
334	42	Stefania Bohanek, 3324 Torrington Ave., Parma, Ohio 44134
338	52	Olga Pishko, 344 Helen Ave., Monessen, Pa. 15062
339	35	Michael Luciw, 1009 Melrose Ave., Melrose Park, Pa. 19126
340	49	Eugene Makar, 1098 Sunny Slope Dr., Mountainside, N.J. 07092
341	68	Wolosymyr Litynsky, 1471 Benjamin Ave., Windsor, Ont. Canada N8X 4N2
342	23	Elizabeth Pogoda, 22 Jeanette St., Carteret, N.J. 07008
343	56	Mary Sweryda, 90 Karlan Dr., Rochester, N.Y. 14617
347	73	Docia Nayda, Rd. #3, 199 Hogbin Rd., Millville, N.J. 08332
350	50	Thomas Finiw, 211 Hope St., Glenbrook, Conn. 06906
354	32	Myron Wijtek, 4423 S. 46th St., Omaha, Neb. 68117
355	20	Semen Hasiak, 530 Kentucky, St. Joseph, Mo. 64504
356	52	Oleksa Prodywus, 908 Avery Rd., Omaha, Neb. 68147
362	55	Fedir Petryk, 1800 Grieb Ave., Levittown, Pa. 19055
369	32	Paul Krepicz, Rd. #2, Box 131, Slatington, Pa. 18080
370	36	Wasyl Gina, 235 Bellevue Rd., New Haven, Conn. 06511
373	13	Jaroslawa Williams, 3706 Connecticut, St. Louis, Mo. 63116
374	62	Wolodymyr Hetmansky, 50 Symmes St., Roslindale, Mass. 02131
376	1	Waneta Gwiazda, 19991 County X Lot #11, Chippewa Fall, Wis. 54729
377	54	John Gawaluch, 2261 Swedish Dr. Apt. #25, Clearwater, Fla. 34623
378	15	Katherine Panchesine, 812 Washington Ave., Box 445, Woodbine, N.J. 08270
380	13	Walter Ficyk, 327 Evergreen Ct., Apopka, Fla. 32712
381	33	Barbara O. Boyd, 2503 Achilles St., Port Charlotte, Fla. 33980
382	42	Kathryn Harbest, 130 W. Frack St., Frackville, Pa. 17931
383	58	Joseph Homa, 515 Grove St., Bridgeport, Pa. 19405
387	66	Irene Oliynyk, 103 Birch St., Willimantic, Conn. 06226
389	21	Michael Chomyn, Mahoning Twp. 1140 Beaver Run Dr., Lehighton, Pa. 18235
390	15	Peter Bugryn, 65 Alexander St., Bristol, Conn. 06010
394	14	Michael Romanyk, 404 N. Central Ave., Ramsey, N.J. 07446
395	19	Stephanie Lisowycz, 139 S. Plum Grove Rd., Palatine, Ill. 60067
400	2	Michael L. Puklich, P.O. Box 18, Bismarck, N.D. 58501
403	13	Maria Netchay, 4276 Village Park Dr., Beamsville, Ont. Canada L0R 1B8
404	5	Harry Zywer, 1131 Iroquois St., W., Moose Jaw, Sask. Canada S6H 5C1
406	72	Nicholas Martynuk, 804 E. Scott St., Olyphant, Pa. 18447
408	49	Very Rev. Myron Stasiw, 18 Leeds St., Toronto, Ont. Canada M6G 1N7
409	39	Genet H. Boland, 906 Throop St., Dunmore, Pa. 18512
412	18	Emilia Smal, P.O. Box 183, Thorold, Ont. Canada L2V 3B8
413	13	Mary C. Fera, 448 Burroughs Terr., Union, N.J. 07080
415	2	Onufrij Korpan, 149 O'Neil St., Chatham, Ont. Canada N7M 3A4
416	43	Katherine Onufryk, 6 Glendee Rd., Hamilton, Ont. Canada L8K 1Y8
417	23	Ilko Cybriwsky, 3313 Ellis Way, Louisville, Ky. 40220
419	8	Erna M. Kuderewko, 171 Broad St., N. Regina, Sask. Canada
421	71	Bernard L. Korchinski, 6 Hanley Cresc., Regina, Sask. Canada S4R 5A7
424	68	Witalij Trypupenko, 6617 N. 4th St., Philadelphia, Pa. 19126
425	2	Kateryna Hulchiy, 1145 Thacher Ave., River Forest, Ill. 60305
426	8	Jaroslaw Humeniuk, 33 Linstedt St., Saul Ste. Marie, Canada P6B 3H8
429	6	Mary Kay Wroblewski, 921 Walnut St., Freeland, Pa. 18224
433	16	Jennie Zawyrucha, 77 Higbie Lane, West Islip, L.I. N.Y. 11795
435	8	Walter Bodnar, 43 Midland Place, Newark, N.J. 07106
438	16	Katherine Sargent, 2330 Park Ave., Easton, Pa. 18042
440	50	Sophia Kucyj, 151 La Rose Ave., Apt. 901, Weston, Ont. Canada M9P 1B3
442	66	Semen Lewyckyj, 184 Windermere Ave., Toronto, Ont. Canada M6S 3J7
443	6	John Procyk, 178 Rheaume West, Royun, Que. Canada J9X 2W8
446	2	John Folusewych, 105 Carter Ave., Kirkland Lake, Canada P2N 1Z6
448	70	Mykola Perejma, 682 Bishop Power Blvd., La Salle, Que. Canada H8P 2R1
451	63	Jefim Omelchenko, 100 Ferguson Ave., S. #1811, Hamilton, Ont. Canada L8N 3Y1
454	44	Mykola Berezuk, 40 Hewko St., St. Catharines, Canada L2N 2E3
455	29	Olena Hentisz-Brechun, 5869 Serenade Dr., Clinton, Ohio 44216
456	22	Bohdan Lawryniw, 404 Birch St., S. Timmins, Ont. Canada P4N 2B8
457	47	Hala Kilar, 304 E. 5th St., Apt. 2B, New York, N.Y. 10003
459	23	Olga Kalynovych, 248 Evergreen Ct., Mountainside, N.J. 07092
460	57	Alex Kowalchuk, 61 Jena Cresc., London, Ont. Canada N5V 1L3
461	38	Myron Groch, 16 Kevin Dr., Fonthill, Ont. Canada L0S 1E0
462	35	Joseph R. Farenech, 77 Graham St., S. Hamilton, Ont. Canada L8K 2M2
463	7	Eugene Koroll, 2090 Devonshire Court, Windsor, Ont. Canada N8T 2M5
464	52	Nick Chomyn, 417 Hillcroft St., Oshawa, Ont. Canada L1G 2M4
466	30	Petro Krutyholowa, 21 Alice St., Brantford, Ont. Canada N3R 1Y1
467	21	Teodor Lalka, 118 Seminole St., Johnstown, Pa. 15904
468	46	Peter Samitz, 7720 Lundys Lane, Niagara Falls, Ont. Canada L2H 1H1
470	2	John M. Lenyk, 1080 98th St., Apt. 6, Bay Harbor Island, Fla. 33154
471	70	Mykola Andruchiw, 4564 Jeanne Mance St., Montreal, Que. Canada H2V 4J4
474	25	Ariadna Daria Manylo, 30 Denton Ave., #1918, Scarborough, Ont. Canada M1L 4P2
476	14	Michael Mariak, 327 Fairview Ave., Hudson, N.Y. 12534
477	8	Bohdan Piszak, Delaware Ave., Hudson, N.Y. 12534
479	26	Jaroslaw R. Hrechka, 331 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123
480	5	Jaroslawa Spolsky, 1054 Eastlawn Ave., Sarnia, Ont. Canada N7S 1X6
481	59	Helen Wozniak, 426 Reamer Ave., Carnegie, Pa. 15106
485	9	Nicholas S. Czartorysky, 200 E. 5th St., -4B, New York, N.Y. 10003
486	35	Mykola Kis, 476 Maple Ave., San Bruno, Calif. 94066
487	49	Mykola Denysiuk, 87 W. Winifred St., St. Paul, Minn. 55107
488	40	Alexander Linevych, 1668 W. Campbell Ave., Phoenix, Ariz. 85015
490	51	Helena Chornomaz, 1213 Rony Rd., Union, N.J. 07083
491	3	Andrew P. Avramenko, 227 Lynnview Cresc. S.E., Calgary, Alta. Canada T2C 1T8
492	44	Mary Sirsky, 1268 Morrison Drive, Ottawa, Ont. Canada K2H 7L5
494	3	Peter Prociuk, 90 Rizzuto Bay, Winnipeg, Man. Canada R2C 3Y8
496	15	Michael Kihichak, Rt. 4, Box 282, Vashon, Wash. 98070
497	23	Michael Nakonechny, 13224 - 101st St., Edmonton, Alta. Canada T5E 4G2
498	20	Alex Karpinsky, 3134 E. 45th Ave., Vancouver, B.C. Canada V5R 3E1
500	20	John Pawluk, 920 Cannell Rd., S.W., Calgary, Alta. Canada T2W 1T4
501	1	Eustachy Kruc, 6 N.W. 8th St., Chisholm, Minn. 55719
502	29	Dan Marciniuk, 1111 Brightsand Lane, Saskatoon, Sask. Canada S7J 4X8
503	22	Teodor Wojtiw, 13324 110th A. Ave., Edmonton, Alta. Canada T5M 2M7
504	9	Eugene Barna, 4 Smith Ave., Leamington, Ont. Canada N8H 1G1
505	14	Bernard L. Korchinski, 6 Hanley Cresc., Regina, Sask. Canada S4R 5A7
506	4	Paul Masney, 50 Elm Dr. E. #906, Mississauga, Ont. Canada L5A 3X2

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник

JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника

MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Ґол. директор для Канади

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

Заст. головного предсідника

GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар

WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир

ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jeresey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

Very Rev. STEPHEN BILAK
P.O. Box 33 — 2814
Hollywood, Florida 33022

LEONID FIL
Cadiz Plant
c/o Ford Motor Co.,
Electronics Division
P.O. Box 412
Ypsilanti, Mich. 48197

ГОЛОВНІ РАДНІ:

WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

TARAS MAKSYMOWICH
1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A-4Y8

ALEX CHUDOLIJ
144 Hazel Street
Clifton, N.J. 07011

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

MARIA CHUCHMAN
Sts. Peter & Paul Residence
No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont., Canada
M1S 4P4

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr.
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN I. HNATIUK
535 Prescott Rd.
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

Діяльність 1-го Відділу СУА в Ню Йорку

Загальні збори 1-го Відділу СУА в Ню Йорку відбулися 3-го грудня 1989 року при чисельній участі членок, які прибули, щоб заслухати звітів з цілорічної праці Відділу та вибрати нову управу. Голова Лідія Магун, відкриваючи збори, попросила присутніх до молитви, а опісля однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членок. Представницю Окружної управи СУА Віру Кушнір, знану активістку суспільної праці на терені Нюйоркської Округи, членки нашого Віднілу прийняли оплесками. Опісля Лідія Магун відчитала порядок нарад, який прийнято без змін. Подібно, як в попередніх роках, перед офіційною частиною прийнято до Відділу нових членок, а саме: Ірину Старосольську, Ольгу Готрович та Анну Юрків. Організаційна референтка Дарія Чижик інформувала їх про завдання і цілі жіночої організації, а голова причіпала кожній з них відзначку СУА. Спільною знимкою закінчено цю церемонію.

На пропозицію голови Л. Магун вибрано предсідницю зборів Стефанію Гуменюк, а секретаркою Стефанію Семущак. Затверджено склад Номінаційної комісії, а відчитаний протокол з попередніх зборів прийнято одноголосно. Відтак приступлено до звітів уступаючої управи.

Дарія Чижик, організаційна референтка, подала, що Відділ нараховує 95 членок, в тому 6 приєднано в біжучому році. Референтка була у постійному контакті з хворими членаками, висилала їм картки з побажаннями з різних нагод. Брала участь у міжокружній конференції організаційних референток. Культосвітня референтка Іванна Мачай у співпраці з імпрезовою і виховною референтками приготовляла програми з участю дітей на традиційних імпрезах як Просфора, День Матері. Вона виголосила в часі року ряд доповідей на влаштованих Відділом імпрезах, як: „Розповідь про походження коляд", „Наталена Королева і її життєвий шлях", „50-ліття проголошення Карпатської України", „У День матері", „Образ жінки-матері у творчості Тараса Шевченка". Марія Михайлова, як заступниця І. Мачай, відчитала доповідь „Митрополит Слуга Божий Андрей Шептицький, його життя і діяльність". Дописи про відбуті імпрези подавала до часописів „Свобода", „Америка", до журналу „Наше Життя" пресова референтка Наталія Мітрінга. До різноманітности програми ширших сходин чи імпрез причинялися її власні, читані нею, вірші. Цікавий, глибокий змістом був виголошений нею реферат „Сила Шевченкового слова, наші дії-реакції", з нагоди 175-ліття з дня народження Великого Кобзаря. 1-ий Відділ є членом Українського Музею в Ню Йорку і почвірним меценатом. Мистецька і музейна референтка Анна Натина була у постійному контакті з Музеєм, збирала вкладки від членок, мистецькі речі до музейної крамнички та займалася призначуванням членок на дижури в Музеї. Як местецька референтка, завідувала мистецьким столиком на базарі в часі фестивалю церкви св. Юра в Ню Йорку.

На особливу увагу заслуговує референтура суспільної опіки, якої діяльність поширено у допомозі потребуючим на місці і поза межі Америки. Старанням референток суспільної опіки Соні Вацик і Еви Гарайди вислано 14 пакунків з одягом і книжками до Бразилії, два до Польщі і один родині політв'язня на Україну. Індивідуально вислали і самі оплатили пакунки до Бразилії: Люба Дармограй, Леся Боб'як і Люба Ярема. Згідно з касовим звітом касирки Стефанії Гуменюк, з грошової допомоги Відділу скористали: доми для старших віком у Бразилії і Арґентині, дім культури в Юґославії, систри Василіянки і Служебниці в Польщі, сиротинець в Бразилії і семинарія св. Йосафата в Бразилії.

Відділ має двоє стипендистів у Бразилії, монахиню і студента теології, крім того 4 родини є спонзорами для студентів: Магуни, Ґой, Натини і Бобяк. Щоб покрити всі видатки, члени щиро складали пожертви на коляду, на стипендійний фонд, а найбільшим джерелом прибутків був базар, влаштований в часі фестивалю. Членки радо приносили до продажі печиво, квіти та різні мистецькі речі. Базарем завідувала референтка Катруся Папуга, під її вмілим керівництвом та співпраці членок осягнено гарні успіхи.

Необхідно підкреслити ролю господарської референтури, яку очолювала Дуня Кріль. На кожних сходинах і імпрезах подавали смачні перекуски і напитки, які радо приносили членки.

Лідія Магун як голова репрезентувала Відділ на різних зібраннях і імпрезах як церковних, так і громадських. Всі успіхи Відділу треба завдячувати їй як голові та тісній співпраці заступниці Люби Дармограй і касирки Стефанії Гуменюк. Відділ має стовідсоткову передплату журналу „Наше Життя" та виконує всі зобов'язання до Централі і Округи.

Після звітів та короткої дискусії виступила представниця Округи Віра Кушнір, висказуючи своє захоплення працею Відділу, товариською атмосферою його членок та побажала дальших успіхів на майбутнє. Відтак голова контрольної комісії Леся Ґой переглянула касові книги, ствердила, що все у найкращому порядку і пропонувала признання касирці Стефанії Гуменюк за її солідну працю та поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Слідував звіт голови Номінаційної комісії Люби Дармограй і вибір нової управи Відділу на 1990 рік. Головою управи знову вибрано Лідію Магун, заступницю Лубу Дармограй. Нововибрана голова Лідія Магун подякувала за довір'я і просила про дальшу співпрацю.

Опісля відбулося відзначення 50-ліття ювілею подружнього життя Наталії і Михайла Мітрінґів.

Марія Мотиль

Наш крайовий собор — світильник віри для України

Історична зустріч Папи Івана Павла II з Михаїлом Горбачовим принесла велику радість для українців всюди, а особливо в Україні. Бо Горбачов проголосив цілому світові новину, що Верховна Рада СССР невдовзі ухвалить закон, який забезпечить свободу всім релігійним ісповіданням у Совєтському Союзі.

Але що це конкретно означає для українців католиків в Україні? Чи вони одержать свої церкви та інші посілості, які Сталін нелегально сконфіскував у 1946 році? Чи всі інші вияви їхньої релігійної структури, яких вони були так жорстоко позбавленні, будуть їм повернені? Тільки час і неустанна молитва, тяжка праця й обдумане зусилля зі сторони українців католиків в діяспорі покаже, яку справжню вартість матимуть обіцянки Горбачова про релігійну свободу в Україні.

Ми повинні безнастанно доказувати совєтам, що українці в цілому світі є важною релігійною і політичною силою. Це народ, якого релігійне життя Папа взяв до серця, це народ, який совєти мусять трактувати справедливо в справах релігії, якщо Горбачов бажає здобути для своєї програми перебудови політичні та економічні користі, які він очікує через ті обіцянки Папі Іванові Павлові II, що українці дістануть правдиву релігійну свободу.

В цей критичний час історії нашої Церкви український католицький крайовий собор у Вашінґтоні виконує визначну та унікальну ролю. Він стоїть як сильний український католицький символ у найважнішій столиці західного світу. І дійсно, не так давно Президент Рональд Реґен з нашого соборового центру виголосив промову до цілого світу про проблеми поневолених народів і закликав Михаїла Горбачова, щоб дав свободу Українській Католицькій і Православній Церкві в Україні. Наш собор демонструє головним державним чинникам у Вашінґтоні і Москві глибоку і постійну любов українців католиків до своєї віри — чи то вони у Львові, чи у Вашінґтоні.

Подібне або може і важливіше доручення передає наш собор нашим католицьким братам в Україні. Я щойно вернувся з Києва, Одеси і Львова і був здивований, що так багато українців вже знали про наш собор. Це знання зміцнює і підтримує їх, що наша віра процвітає в Америці і ми тут публічно і гордо єднаємося з ними та готові ще більше допомагати їм у боротьбі за повну релігійну свободу в Україні.

Що наш собор є драматичним виявом нашої віри, недавно показалось на телевізійних станціях Вашінґтону (з яких дві були крайового засягу). Це діялось під час зустрічі Папи з Горбачовим. Наш імпозантний собор тоді при радісних звуках сімох дзвонів передавав найновіші вістки про свободу в Україні тисячам спостерігачів, які пильно стежили за історичною зустріччю між провідником першої комуністичної держави та провідником 800 мільйонів католиків.

Тоді також висвітлено на телевізії нутро нашого соборного центру, нашу українську крамничку і бібліотеку. Його культуру, історичну та етнічну вартість вияснював наш парафіянин Ярослав Бігун, який тількищо вернувся з України. На завершення програми представлено о. Йосифа Денищука, ЧНІ, коли він при співучасті Теофіля Старуха відправляв Божественну Літургію.

Друга цікава телевізійна програма включала дискусію о. Деницука з президентом Католицького університету о. Вілліямом Байроном. Вони говорили про події, які відбувалися в Римі, і про важливе значення нашого крайового собору в Америці.

Справді, у світлі цих великих сучасних подій всі ми, українці, мусимо продовжувати наші зусилля, щоб викінчити будову собору і запевнити, щоб він став дійсно чудовим українським храмом. Ось як ми можемо допомогти.

В серпні минулого року ми проголосили в часописах „Америка" і „Український Тижневик", що починаємо нову грошеву кампанію на викінчення середини нашого собору до такого стану, щоб ми могли відправляти в ньому Служби Божі. Ми вияснили тоді, що нам потрібно 650,000 дол. для завершення цієї стадії будови і що ми будемо старатися зібрати пожертви від 350 родин нашої парафії у Вашінґтоні, а щойно опісля звернулися з просьбою до наших українських братів і сестер добродіїв поза Вашінґтоном, щоб вони додатково причинилися до цього історичного діла.

Ми з великою радістю повідомляємо, що вашінґтонські парафіяни самі вже задеклярували понад 500,000 дол.! Якщо наші добродії з-поза Вашінґтону відізвуться в подібний спосіб (а особливо, якщо б ті, які ще не брали жадної участи, причинилися своїми деклярація ми), то ми не тільки перевищили б намічену ціль 650,000 дол., але це дозволило б нам викінчити останню мистецьку стадію будови — іконостасу, ікон, мозаїк, дерев'яних уряджень та інших удосконалень.

Чого, властиво, ми просимо від наших добродіїв непарафіян? Ми не просимо, щоб вони давали всі свої пожертви нараз, але, щоб зробили додаткові пам'ятникові деклярації, які могли б сплачувати впродовж 5 років. Маючи такі деклярації, нам набагато легше буде затягнути потрібну позичку, яка дозволить нам продовжувати будову.

Тим чином ми сподіваємося, що наші попередні і нові добродії та приятелі підуть за прикладом парафії Пресв. Родини у Вашінґтоні і причиняться до закінчення нашого крайового собору — цього визначного символу нашої віри.

Якщо ви вже є нашими добродіями, які вибрали свої родинні пам'ятники, то на вашу просьбу ми вам вишлемо сучасну найновішу сучасну листу пам'ятників і нову карту деклярацій. Якщо це буде ваша перша участь в побудові нашого собору, то напишіть нам і ми вам вишлемо опис про нашу пам'ятникову систему та листу пам'ятників-меморіялів, з якої ви зможете вибрати один в пам'ять вашої родини, приятелів і дорогих вам осіб, живих чи померлих. Ми також вишлемо вам 176-сторінкову Пропам'ятну книгу Тисячоліття, яка включає 130 статтей та 280 знімків, з історії нашого крайового собору і українських організацій столиці ЗСА.

Адреса і телефон собору: Ukrainian Catholic National Shrine, 4250 Harewood Rd. N.E., Washington, D. C. 20017; tel.: (202) 526-3737.

Д-р Михайло Варис

МОЛОДЬ З КИЄВА В ЧИКАҐО

На запрошення Українсько-Американського Педагогічного Товариства у неділю, 5-го листопада м.р., в год. 5-ій вечора, у авдиторії собору свв. Володимира й Ольги при численній участі публіки відбувся концерт учнів середньої школи ч. 125 ім. Лесі Українки міста Києва.

Д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНСоюзу, визначний громадський діяч нашого міста, автор книжки п. з. „Українці в Америка", журналіст, учитель в школі у ДіКалб та організатор-член новозаснованого Українсько-Американського Педагогічного Товариства відкрив концерт. Він тепло привітав численну публіку та подякував всім за присутність. Д-р М. Куропась повідомив присутніх про те, що молоденькі гості із м. Києва, прибули до Чикаґо, як виміна учнів середніх шкіл між сестричними містами. Вони приїхали на відвідини до середньої школи „Морган Парк", щоб таким шляхом поглибити своє знання англійської мови та запізнатися ближче із американською культурою. При цьому господар імпрези також пояснив, що тих дев'ять українських учнів та ученицю з Києва запросила до Чикаґо Шкільна рада для публічних шкіл нашого міста, та зокрема завдяки старанням Лінди Габер, директора міжнародних спілкувань між учнями середніх шкіл. Завдяки щедрому грошовому дару у сумі 50.000 дол. від фундації ім. Сементи Смит, гості з України змогли протягом 3-ох тижнів (2 — 23 листопада м. р.) відвідувати наше „місто вітрів" — Чикаґо. Вони відвідали „Габард" середню школу, „Турнер Дру Академію мов", а також відвідати чикаґські туристичні атракції такі як: найвищий будинок світу — „Сірс-Роберс", музеї, відбули прогульку кораблем по озері Мишиґен, полюбувалися красою та своєрідною панорамою притаманною центрові нашого міста. Гості з Києва під час їхнього 3-тижневого перебування у нашому місті мешкали з родинами їхніх новозапізнаних одноліток, що навчаються у вище згаданих американських навчальних інституціях. На концерт прибули всі родини, американські учні, студенти університетів, молоді професіоналісти.

Куртина безшелесно піднеслася й на сцену легким танцювальним кроком вибігли молоденькі виконавці, радуючи очі глядачів своєю полтавською ношою та виконали „гопака", а опісля група у мішаному складі вміло виконала привчасту гуцульську „трасунку", за що їх публіка винагородила рясними оплесками.

У наступній точці програми молоденькі талановиті виконавці забавляли слухачів українськими традиційними широковідомими романтичними народними піснями.

У другій частині програми виступив Володимир Одновко, директор школи ч. 125 ім. Лесі Українки з Києва, який у своєму слові поінформував про школу, підкреслюючи зокрема те, що це є українська школа, де всі дисципліни викладаються виключно українською мовою, а побіч того 650 учнів вивчають там англійську та російську мови, із пієтизмом навчаються співу й танку. Він подякував організаторам та публіці за їхнє щире прийняття учнів-українців у гостинних мурах нашої парафії.

Після виступу директора гості забавляли публіку кумедними скечами, жартівливими піснями та танками, що поривали зі собою українські серця. Вкінці вони виступили із зразками іноземних танків та пісень (англійською та російською мовами).

Представники сестрицтва св. Покрови при соборі свв. Володимира і Ольги О. Гарасовська та Г. Заяць передали кожному із виконавців щедрі подарунки. Усі виконавці: Чміль Леся, Яцина Оксана, Тарасінська Таня, Волосюк Таня, Волощук Татяна, Романчук Іван, Ностратенко Василь, Сосенко Максим, Навараменко Богдан та Наташа Брукова (акомпаньятор на мандоліні), враз із учителькою-інструктором пісні й танку Татяною Биковою уклоном подякували публіці за увагу.

Настоятель собору о. мітр. М. Бутринський із о. настоятелем Зенчуком із православного собору св. кн. Володимира заініціювали проспівання „многоліття" для наших молоденьких гостей на прощання.

У наступних днях наші гості з Києва відвідали також українські родини в ДіКалб. 18-го листопада м.р. були вони гостями у двох українських суботніх школах: в „Рідній школі", де їх тепло привітала директорка шкіл мгр Н. Скорина, та „Школі українознавства" при соборі св. кн. Володимира, де їх вітали учні та їхня директорка Мартинюк. Там їх також обдаровано щедрими дарунками. Учні українських шкіл радо приймали дорогих гостей із далекого та так близького серцю міста Києва.

У середу, 23-го листопада, молоді амбасадори із Києва, відлетіли додому.

У днях від 2-го до 25-го серпня м.р. група американських учнів із середніх шкіл Чикаґо, в рамках міжнародного обміну відвідувала нашу мальовничу Україну оглядаючи Київ, Канів, Чернигів. Між ними була й одна учениця українського походження Дарія Ганкевич та два студенти університету Борис Боднарук і Адріян Ожга. Вони оба — пластуни, діячі у церковно-молодечих та студентських організаціях. 22-го жовтня м.р. на радіопередачі Люсі і Степана Самбірських відбулося цікаве інтерв'ю з Адріяном Ожгою та Борисом Боднаруком про їхні враження із поїздки в Україну. Розмову провів студент Любомир Домашевський, голова Українсько-Американської Студентської організації на Іллинойському університеті. Із інтерв'ю слухачі мали змогу довідатися про те, що завдяки старанням д-ра М. Куропася та проф. Віри Боднарук спільнування молоді змогло відбутися ще цього року. Група перебувала у піонерському таборі „Ясний" біля м. Києва, звідки відбували вони поїздки до туристичних місць, а також мали змогу зустрічатися із їхніми однолітками, які їх мило приймали, про се розпитували, дивувалися, де вони так зразково вивчили українську мову. Українська молодь із Києва також радо запрошувала їх до себе та знайомила із своїми рідними.

Молодь обох держав висловлювала побажання, щоб такі зустрічі відбувалися частіше й в майбутньому.

Катерина Домашевська

Округа...

(Закінчення зі стор. 1)

рестуди. Він привітав д-ра І. Флиса і всіх присутніх та здав короткий, річевий звіт з діяльности та організаційного стану Округи, а відтак попросив головного предсідника д-ра І. Флиса до слова.

Д-р І. Флис в своїму слові дав докладний звіт про стан УНСоюзу, про будинок УНС, Союзівку, видання УНСоюзу і про успіхи та невдачі в організаційній праці та виконання квот поодиноких відділів та округ. Головний предсідник накреслив плян праці і конечність придбання нових членів. Він закликав присутніх не чекати до конвенційного року, але ще й цього року не дармувати, а здобувати. На кінець головний предсідник вручив грамоту Т. Сливінському як Союзовцеві Року Нюгейвенської Округи. Всі присутні рясними оплесками привітали Т. Сливінського та побажали дальших успіхів.

В загальній дискусії було багато питань про можливості придбання нових членів ще перед Конвенцією УНСоюзу. Д-р І. Флис давав усім вичерпні відповіді та пояснення, головно щодо діяльности на загальному громадському полі. У зв'язку з подіями в Україні наші обов'язки зростають і ми повинні господарити нашими ресурсами відповідально.

Д-р М. Снігурович закрив наради і попросив присутніх на перекуску, яку приготовили членки Відділу в Ню Бриттен. Розмови продовжувалися в привітній атмосфері.

МАЛАНКА "90"

Савт Бавнд Брук, Н.Дж — Тут в суботу, 20-го січня, в Домі Української Культури, при 135 Дейвідсон аве., відбудеться Маланчин вечір. Початок — о 8-ій год. вечора. В програмі — коктейл, теплий буфет, бара і танці до 2-ої год. ранку під музику відомої українсько-американської капелі „Велветонз". Маланчин вечір влаштовує Відділ Української Православної Ліги на округу Ню Йорк та Ню Джерзі в співпраці з Консисторією Української Православної Церкви в ЗСА. Вступ — 35 дол. від особи. За резерваціями слід телефонувати на (201) 778-5723, або (201) 636-1493. Існує можливість переночувати в довколишніх готелях по спеціяльно знижених цінах.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша винесла офіційне звинувачення ООН в четвер, 11-го січня, яка підлягла тискові зі сторони Совєтського Союзу і перервала неофіційні контакти з представниками Національного руху прибалтійських республік, які боряться за незалежність від Москви. У проголошенні Державного департаменту вказано, що ЗСА підтримують змагання Естонії, Латвії та Литви досягти самовизначення мирним шляхом. Припинення неофіційних контактів ООН з прибалтійськими націоналістами офіційно було проголошене асистентом генерального секретаря ООН Джеймсом Джона у його інтерв'ю для канадської газети минулого тижня. Дж. Джона мотивував цей крок ООН тим, що прибалтійські націоналісти зловживали поїздками до ЗСА, викликали гнів Совєтського Союзу та присоромили генерального секретаря Гавіє Переза де Куеяра. Американці прибалтійського походження звинувачують ООН у відході від принципів цієї організації: право свободи та самовизначення кожної нації, принципів, які стали основою при формуванні ООН, які записані в Декляраці прав людини.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ, що 26-го грудня 1989 р. відійшов у Вічний спокій в Камоліс, Н. Й.

бл. п.

Григорій Данилович Лісничий

Покійний народився в Полтаві, 14-го квітня 1910 р. Прожив 26 років у Картереті, Н. Дж., де був членом православної церкви св. Димитрія (St. Demetrius Ukrainian Orthodox Church), а останньо замешкав у Камілос, Н. Й. Належав до української православної церкви св. Апостола Луки.

Залишив у смутку
дружину — МОТРОНУ
сина — ВІКТОРА
невістку — ГАЛЮ
внучку — ТАНЮ
внука — ГРИЦЯ

Покійного похоронено на цвинтарі Пам'ятника св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 14-го січня 1990 р. по тяжкій і довгій недузі відійшла у Вічність

сл. п.

МАРІЯ МАЛІЦКА з дому СКРИПНИК

ПАНАХИДА у вівторок, 16-го січня 1990 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 17-го січня 1990 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишила у смутку:
сина — БОГДАНА
сестру— ПАВЛІНУ ШУЛЬ з мужем ДМИТРОМ і дітьми РОМАНОМ, ОРЕСТОМ, ХРИСТИНОЮ, ІРИНОЮ і ДАРКОЮ
сестру — ГАНЮ в Україні з родиною
та близького знайомого —
ВАСИЛЯ ІВАНОЧКА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

Миколи А. Лівицького

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКЗИЛІ

буде відслужена

ПАНАХИДА

в суботу, 20-го січня 1990 р. в 11-ій год. ранку в українській православній церкві св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Запрошується українське громадянство до участи в молитвах.

Родина Покійника
Комітет Похоронів ДЦ УНР в екзилі

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність 28-го вересня 1989 р.

наш МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

Евген Мирон Гутович

Моя сердечна подяка за дбайливу опіку в шпиталі, д-рові Орієві Рибакові.

Щира подяка Всч. о. П. Огіркові, парохові церкви св. Покрова Матері Божої в Озон Парку, за похоронні відправи і прощальні слова.

Подяка проф. Т. Білостоцькому і панам з хору церковного, за відспівання Панахиди в похоронному заведенні.

Подяка Дорогій Родині і Приятелям за участь в похороні, за пожертви на Служби Божі, різні добродійні цілі, за квіти.

Подяка за теплі вислови співчуття.

Нехай Господь і Божа Мати благословить Всіх своїми ласками.

Вдячна дружина
СТЕФАНІЯ ГУТОВИЧ з Родиною

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 14-го січня 1990 р. відійшов у Вічність на 96-му році життя наш Найдорожчий МУЖ І БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ КУЧКУДА

ПАНАХИДА — вівторок, 16-го січня 1990 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н.Дж.

ПОХОРОН — в середу, 17-го січня 1990 р. о год. 9 30 ранку в церкві св. Івана в Нюарку, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Залишені в смутку:
дружина — ПЕЛАГІЯ
сестра — КАТЕРИНА БОДАК на Україні
та ближча і дальша Родина в Україні, Канаді й Америці

У невимовнім смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що дня 15-го січня 1990 р. заснула на віки наша Найдорожча МАМА, СЕСТРА І ТЕЩА

бл. п.

Вільгельміна Кордач-Гомотюк

У глибокій скорботі залишила:
дочку — ІРИНУ Г. ЗЄЛИК з мужем МИРОСЛАВОМ
сестру — МАРІЮ ОСУХ в Польщі
брата — ЯНА КОРДАЧА в Чехії
ближчу і дальшу Рідню в Польщі і Чехії

ПАНАХИДА у середу, 17-го січня 1990 р. о год. 6 30 веч. у заведенні Humiston у Кергонксоні, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у четвер, 18-го січня 1990 р. о год. 9-ій рано у церкві Пресв. Тройці у Кергонксоні, Н. Й., а відтак на місцевому кладовищі у Кергонксоні.

Про молитви просить:
дочка ІРИНА і зять МИРОСЛАВ

Ділимося сумною вісткою, що в м. Горнсбі, Австралія відійшов у Вічність на 83-му році життя наш Дорогий ДРУГ

бл. п. інж. агроном

Григорій Іванович Бажул

бандурист (учень Гната Хоткевича), кол. член Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, кол. член Братства Кобзарів ім. Остапа Вересая, один з основників кобзарського руху в Австралії і великий український патріот.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Дружині Людмилі і Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

ДРУЗІ

Щотижнева...

(Закінчення зі стор. 1)

громадою жителів міста виступив народний депутат СССР Сергій Конєв.

• 23-го грудня в Дніпропетровському біля стадіону „Металюрг" з ініціятиви групи виборців пройшов мітинг під девізою „Доля перебудови в наших руках". Зібралося понад 100 осіб. Виступили члени незалежних організацій, серед яких Володимир Соловйов, який заявив, що Україна від 1918 р. є колонією комуністичної імперії.

• 23-го грудня в Херсоні відбулися установчі збори Херсонської організації СНУМ. Головою обрано Анатолія Кучеренка. Учасники зборів прийняли резолюцію про основні напрямки діяльності Херсонської організації СНУМ, серед яких демократизація, боротьба за права людини і нації, а також відродження національної самосвідомости населення південної України.

• 23-го грудня в Рівному відбулися установчі збори рівенської організації СНУМ. На зборах були представники НРУП, УГС, а також члени СНУМ з Тернополя та Львова. Головою рівенської організації СНУМ обрано Сергія Шкуратова, співголовами — Андрія Валігурського та Олеся Бабія. Учасники зборів поклали вінок на місце,де жителі Рівного хочуть встановити пам'ятник Шевченкові.

• 24-го грудня у Львові відбулася перша нарада представників незалежних молодіжних організацій України. На нараді були члени вінницької групи для створення СНУМ, чернівецької Спілки Української Молоді Буковини, львівської, тернопільської, рівенської та чернігівської організацій СНУМ. Учасники наради засвідчили свою відданість ідеї боротьби за самостійну українську державу, заявили про повне неприйняття комуністичної ідеології та засудили імперіялістичну політику Москви. В ході наради було визначено напрямки підготовчої роботи для створення нових осередків і обговорено питання про координацію дій між обласними організаціями з метою утворення загальноукраїнського молодіжного об'єднання.

Подаємо контактні адреси для зв'язку з обласними організаціями:
290060 м. Львів, вул. Наукова 68/63, Олег Вітович, тел. 63-60-80;
286030 м. Вінниця, вул. Келецька 99/194, Сергій Чаплигін, тел. 680-08;
м. Харків, пр. Перемоги 68/50, Андрій Черемський, тел. 32-27-85;
282023 м. Тернопіль, бульв. Возз'єднання 10/224, Юрій Тима;
266013 м. Рівне, пр. Миру 24/59, Сергій Шкуратюк, тел. 6-12-60;
250005 м. Чернігів, вул. Гоголя 8/27, Сергій Потапенко.

• 24-го грудня в Деражні Хмельницької области мав відбутися екологічний мітинг, який однак місцева партбюрократія провести не дозволила. За вказівкою влади було зірвано блакитно-жовтий прапор, виставлений на площі, де сходилися люди для проведення мітингу. Між мешканцями міста і гостями, активістами незалежних організацій з Хмельницького та Львова відбулася зустріч, яка виявила повну дезінформованість місцевого населення про НРУП, УГС, СНУМ та інші національно-демократичні об'єднання.

• 24-го грудня в Одесі в міському парку з ініціятиви НРУП проведено передвиборчий мітинг, в якому взяло участь декілька сот одеситів. Виступили представники НРУП та інших незалежних організацій. Промовці висловили тривогу з приводу відмови окружної виборчої комісії реєструвати кандидатів демократичного спрямування і заборони представникам неформалів зустрічатися з робітниками на підприємствах міста. Під час мітингу активіст Олег Коденчук підняв гасло з написом „Товариш Крючков! Боротися з Україною — не значки на з'їзді зривати! Геть з України!" Учасники мітингу тримали в руках блакитно-жовті прапори, які міліція кинулася виривати, але люди згуртувалися і зуміли дати відсіч напасникам, зберігши частину знамен.

• У Миколаєві біля пам'ятника Шевченкові активісти неформальних організацій влаштували вільний дискусійний майдан. Щонеділі о 12-ій год. там збираються мешканці міта, обговорюючи громадсько-політичні проблеми, там же розповсюджується незалежна преса, зокрема газета миколаївської крайової організації НРУП „Чорномор'я", українська національна символіка тощо. 24-го грудня на дискусійному майдані було піднято блакитно-жовтий прапор.

• 24-го грудня в Києві біля Республіканського стадіону з ініціятиви НРУП проведено ще один мітинг пам'яті А. Сахарова. Цього дня мав відбутися похід жалоби, але влада не дала на нього дозволу, запропонувавши натомість провести мітинг. Однак похід все таки відбувся — кількасот чоловік пройшли з піснями по Хрещатику до стадіону, тримаючи блакитно-жовті прапори і гасла: „За відродження Української Народної Республіки" та „Геть диктатуру КПСС!" На мітингу, де крім українських, були також жидівські та румунські прапори, виступили активісти НРУП: Віталій Дончик, Павло Кислий, Костянтин Матвієнко, член УГС Олесь Сергієнко, робітник з „Арсеналу" Кравченко, письменник Жулинський та інші. Промовці закликали активізувати боротьбу за демократизацію і самовизначення народів СССР, чого впродовж життя домагався Сахаров. Багато виступаючих, зокрема лідер київської організації СНУМ Дмитро Корчинський, наголосили необхідність повної державної незалежности України. 25,000 учасників мітингу вшанували хвилиною мовчання пам'ять румунських громадян, які загинули під час повалення диктатури Чаушеску. В резолюції мітингу підтримано рішення литовської компартії про відділення від КПСС; поставлено ряд вимог, зокрема про регабілітацію УКЦ і повернення греко-католикам храмів; про відставку голови Президії ВР УССР Валентини Шевченко і голови Ради Міністрів УССР Масола; про реєстрацію НРУП та інші.

• 25-го грудня у Львові після тривалої тяганини завершився суд над членом Т-ва „Сокіл" Петром Суржицею, звинуваченим в організації масових протестів під обласною прокуратурою 22-23-го липня у зв'язку з незаконним арештом активіста Івана Скорняка, якого під тиском громадськости врешті було звільнено. Львівська міська прокуратура кілька разів припиняла зфабриковану справу на Суржицю, але після втручання республіканської прокуратури знову її порушувала. Член обласного суду Богданна Брух засудила Суржицю на 700 крб. штрафу і винесла постанову, що він, крім цього, зобов'язаний відшкодувати трамвайно-тролейбусному управлінню 300 крб. за тривале припинення руху трамваїв. Заля зустріла таке рішення судді обуреними вигуками.

• 25-го грудня на секретній нараді у львівському обласному УВС, яку вів відомий погромник-чорносотинець начальник УВС, генерал Попов, розглядалося питання про ситуацію на Львівщині і навмисне нагніталася атмосфера страху і небезпеки. Договорилися до того, що на руках у населення зберігається багато зброї і що „екстремісти" плянують найближчим часом напади на райвідділи міліції. Отож вирішили підготуватися до „безпорядків", тримати зв'язок з військовими частинами, підготовити місця для укриття сімей міліціонерів. На нараді були присутні чини не нижче начальників райвідділів міліції, а також якісь цивільні особи. Схоже, передчуваючи поразку у виборах, реакціонери прагнуть залякати міліцію і спровокувати конфлікт, що дало б їм можливість ввести на Львівщині військовий стан. З цієї ж причини у пресі і усно розповсюджуються дуже перекручені повідомлення про міжрелігійні взаємини.

• 27-го грудня у Львові група напасників (в уніформах міліціонерів і два „дружинники") під приводом пошуків буцімто украденого у когось лобового шкла автомобіля проникла в підвал до члена СНУМ Шкіля і вилучила пакети з 5,000 примірників незалежної газети „Молода Україна". Серед напасників були дільничний інспектор Андрій Яриш, оперуповноважений УВС Гаратов, капітан міліції з міського УВС Дмитро Каушанський.

• У Львові за участь у несанкціонованому мітингу, організованому львівським Страйковим Комітетом, засуджено на 300 крб. штрафу члена Львівської обласної ради УГС Адама Кардаша.

• В Горлівці Донецької области за членство в НРУП звільнено з роботи секретаря комітету комсомолу однієї із шахт Андрія Пастушенка, і капітана міліції Мельникова, а колишньому політв'язневі історикові Мельникові влада вперто перешкоджає влаштуватися на роботу. Горлівський осередок НРУП висловив з цього приводу рішучий протест.

• В Збаражі Тернопільської области на конференції районового Т-ва Української Мови висунуто кандидатом в депутати ВР УССР члена Т-ва і співголову крайової ради НРУП Марію Куземко. Представники окружної виборчої комісії Бодасюк (голова), Демчук (секретар) і Байдерська передали списки учасників конференції районовій партбюрократії, яка розпочала шалений тиск на членів товариства, щоб домогтися скасування рішення конференції.

• Мешканці Івано-Франківщини активно висувають кандидатами у народні депутати України представників Демократичного Бльоку. У Центральній виборчій окрузі Івано-Франківського висунуто голову обласної Ради НРУП Чучука, у Залізничній окрузі голову Виконавчого комітету УГС Лук'яненка, у Калуській — академіка Голубця, у Надвірнянській — голову обласного „Меморіялу" Думу, у Рогатинській — голову обласної філії УГС Марусика, Тисьменцькій — активіста УГС Ребрика, Коломийській — редактора газети „Арго" Захарука.

• Продовжується активне висування кандидатів від Демократичного Бльоку на Львівщині. У Самбірській окрузі висунуто кандидатом у депутати ВР УССР голову Львівського СНУМ Ігоря Деркача. В Індустріяльній окрузі Львова кандидатом в депутати ВР УССР став співголова СНУМ Олег Вітович. Виборці Ленінської округи Львова серед кандидатів Демократичного Бльоку назвали і голову Львівського страйкому Віктора Фурманова. Ще ряд колективів Львівщини за минулий тиждень вибрали кандидатами в депутати ВР УССР Степана Хмару, Ярослава Кендзьора, Михайла та Богдана Горинів, Вячеслава Чорновола (останнього висунули вже 15 колективів). Десятки представників Демократичного Бльоку стали на Львівщині кандидатами в депутати місцевих рад.

Редакційна група:

Анатолій Доценко (Москва)
Леонід Мілявський (Київ),
Микола Муратов (Москва(
Вячеслав Чорновіл (Львів),
Володимир Яворський (Львів), відповідальний за випуск.

Спортові вісті

Редагує Омелян Твардовський

Посилюються домагання за створення Національного Олімпійського Комітету України

У київській „Спортивній газеті" з 9-го грудня 1989 року (тираж газети 582,000 примірників) появилася, вже вдруге, стаття Л. Радченко під заголовком „Спробуємо почути один одного", в якій авторка, між іншим зреферувала ряд листів, що їх в справі створення НОК в Україні написали до редакції читачі. В попередній статті, яку ми реферували у „Свободі" 31-го жовтня 1989 року, газета ознайомила своїх читачів з Олімпійською хартією. В передмові до другої статті Радченко пояснила, чому газета знайомила з Олімпійською хартією,„Виключно для того, пише авторка, щоб у цілком зрозумілих прагненнях бачити республіканську спортову систему більш самостійною і представленою гідно на міжнародній арені: ми діяли юридично грамотно і з повагою до тих міжнародних організацій, членами яких прагнемо стати".

Далі Радченко відмітила, що „редакція очікувала чималої пошти з глибоко продуманими та юридично обґрунтованими пропозиціями щодо пошуку таких шляхів. Але ті листи, що за цей час прийшли, переконали: зацікавленого діялогу не відбулося". Ось що писали читачі:

І. Порохнавець зі Львова: „На „однобокий" погляд автора статті „Коли прагнення не збігаються" (це заголовок згадуваної вище першої статті. — О.Т.) надсилаю матеріял, вміщений у молодіжній газеті Литви про створення НОК у Прибалтійських республіках... Пропоную продовжити обговорення цього питання стосовно УРСР. А авторові хочеться підказати (тобто Л. Радченко. — О.Т.), що коли б М. Горбачов сліпо дотримувався законів, які ухвалили його попередники, то перебудова була б справою несерйозною..."

О. Міськів зі Львова: „Надіслав нам дещо з видання „Львів спротивний" з добіркою пошти на тему розширення суверенітету республіки, зокрема і на сферу фізичної культури і спорту, шляхом виведення на олімпійську арену національної команди".

В. Гребенюк з Черкащини долучив цитату з „Молоді України" з таким супроводом: „Чому ваша газета, маючи великий тираж, не б'є у дзвони, не будить приспаних чиновників спорту нашої республіки? Та й вам самим уже час прокинутися і порушити питання про те, чому Україна не бере участі в Олімпійських іграх".

З тернопільського відділу Київського НДІ мікроприладів на цю ж тему надійшов лист із 17-ти підписами: „Почувши про створення НОК Грузії, побачили, що сумна традиція нашої республіки пасти задніх зберігається. Ми серед останніх приймаємо закон про мови і переходимо на республіканський госпрозрахунок. Серед останніх починаємо визнавати неформальні організації і гласність. Такої ж позиції дотримуємося і в спорті. Якщо наша республіка дійсно суверенна держава, член ООН, то чому вона не може брати безпосередню участь в олімпійському русі, виставляти збірні команди республіки на европейські та світові змагання?.."

П. Ткачук з Вінничини написав: „Демократизація нашого суспільства зобов'язує нас жити по-новому. Чимало потрібно змінити і в спорті, починаючи з окремої спортивної організації своїх олімпійських команд". Далі він на прикладі футболу пропонує створення республіканської вищої ліги)що, на його думку, зберегло б чимало коштів, які витрачаються на нинішні переїзди футболістів на ігри).

Поділяють ідею створення НОК України і окремих команд на Олімпійських ігращах Г. Соколовський з Харкова, В. Щербак з Полтави, Л. Куклинський з Одеси, Г. Донець з Києва. Останній, до речі, вважає, що в Україні є всі підстави бути членом МОК (Міжнародного Олімпійського Комітету). Він пише: „Якщо 10-12 республік СРСР звернуться до МОК з відповідними офіційними заявами, в яких логічно обгрунтують свої прохання то невже перед обличчям світової громадськості ці законні прагнення багатьох народів будуть зневажені? На мою думку, девізом сучасного українського спортивного руху повинно стати: від членства України в міжнародних спортивних федераціях — до членства в МОК. Врешті-решт час вже й нашим спортсменам відчути причетність до свого народу. І це набагато серйозніше, ніж вважає Л. Радченко".

У відповідь останньому авторові листа Л. Радченко написала: „...не зрозуміло, чому спроба ознайомити читачів з юридичним боком справи, яка торкається вступу до міжнародної, нікому не підлеглої організації, можна кваліфікувати як „несерйозне ставлення"? Чому повага до читачів і народу, яка полягає в тому, що ми не закликаємо створювати НОК України негайно, а намагаємося знайти шляхи до створення організації, не просто проголошеної для „республіканського вжитку", а й з реальним виходом і визнанням на справжній олімпійській арені й в МОК—нашими дописувачами взагалі не сприймається?

Далі Радченко пише: „З тієї ж пошти видно тяжіння до організації і проведення газетою референдуму з приводу питання створення НОК України. Та от, щодо референдуму... По-перше, його результати мають вагу для республіки, меншу, але все ж таки вагу—для НОК СРСР. І аж ніяк не для МОК... Та головне в тому, що нам усім разом треба пройти неабиякий шлях правової освіти, щоб навчитися не видавати бажання населення окремих республік за бажання „світової громадськості"...

На цьому зупинимось, бо все ж немає певности, що в нас відбудеться діялог. Ми продовжимо цю тему, тим більше, що поки чули виключно читацькі думки і пропозиції. А от від самих олімпійців ніякої реакції не почули. А їхні думки нашим читачам не байдужі, бож йдеться про головних дійових осіб. Вважатимемо нинішній і попередній (за 12 жовтня) огляди редакційної пошти на тему організації НОК України прямим запитом на адресу Державного Комітету Спорту УРСР. Запитом читачів до республіканської інстанції, яка має юридичне і практичне право на конкретне вирішення справи" — закінчила Радченко свої роздуми. Під тиском патріотичного суспільства Радченко в порівнянні з попереднім оглядом (12 жовтня) дещо змінила свої погляди в користь зростаючої національної свідомості маселення України в цьому числі і в спортових колах. Все таки, як „заслужена" кол. спортсменка-олімпійка й сучасна „чиновничка" з ласки російських спортових політруків в Україні, вона все ще продовжує триматися старих, утертих правил, що їх накинула Москва ще за сталінсько-брежнєвських часів.

Згідно з цими правилами українські спортовці зобов'язані бути слугами і постачальниками чемпіонатів і слави для Росії. Тому Радченко і взиває до відкладення тієї неприємної для Москви справи. Мовляв, покищо нам „треба пройти неабиякий шлях правової освіти", а там побачимо... Треба сумніватися чи з цими її думками при сучасному стані справи, будуть числитися симпатики спорту в Україні. При теперішньому темпі змін Радченко не матиме іншого вибору, як врешті прилучитися до національного табору, що слушно змагає до належних прав України рішати про власну долю у всіх сферах суспільного життя, в цьому числі і у фізичному вихованні та спорті.

Перший вагомий крок до цього Радченко вже зробила, коли після закінчення реферованого нами огляду подала в основному правильні висновки. Вона написала:„Полегшимо справу і виділимо групу основних питань, які турбують наших передплатників:

1. Створення Національного Олімпійського Комітету України.
2. Виступ на Олімпійських іграх окремою командою.
3. Створення і запровадження національної символіки.
4. Неправомірність відсутності спортивної еліти на чемпіонатах республіки. Отже, як ставиться до всього цього Державний Комітет Спорту УРСР і що збирається змінювати чи запроваджувати, враховуючи реальності, що склалися нині в олімпійському русі країни?"

О. Твардовський

ПОМІШАЛИСЯ РЯДКИ

У статті Святослава Гординського п.з. „Виставка І. Марчука в Українському Музеї" („Свобода", ч.6 з 11-го січня 1990 рік) при переносі на 4-ту сторінку помішалися рядки. Останній параграф треба було помістити над першою лінійкою колонки. — Ред.

На вічну славу...

(Закінчення зі стор. 2)

пише: „Мої чи моєї родини українство завжди було таке природнє й зрозуміле, як щоденні атрибути матері. Воно входило в програму обміну речами нашого єства... Воно не вимагало ніякої дискусії, ні глибшого обумовлення"...

Крім матеріялів про нашу незабутню і заслужену лікарку, громадсько-суспільну діячку та письменницю Софію Парфанович, збірник ч. II. містить також багато інших цікавих матеріялів, як наприклад: Юрій Маєрник — „Бюлетень ЮНЕСКО про Києво-Могилянську Академію", „ Від скіфів до наших днів", „Українська княжна — визначний лікар" (про княгиню Євпраксію — Зою, яка ще на початках нашої державности зайняла видатне місце в світовій медичній науці), „325-річчя Львівського Університету", та інші. Подано також медичні вісті з України (в тому числі про трагедію в Чорнобилі та каральну психіятрію — стаття Н. Світличної), про 20-річчя українського „Лікарського Вісника" та його редактора д-ра Павла Джуля, та інше.

Звичайно, все вищеподане — це лише дуже мала частина того, що подано в цьому збірнику, для появи якого в світ найбільше вклав праці архівар УЛТПА д-р Павло Пундій. Ті, хто бажав би набути цей збірник, може звернутися на адресу: Dr. Paul Pundy, 1712 N. Oak Park Ave., Chicago, Ill. 60635. Ціна примірника — 20 дол.

КОМІСІЇ ПАЛАТИ Репрезентантів і Сенату ЗСА у справах безпеки і співробітництва в Европі (Гельсінкська комісія) висунули кандидатуру нового президента Чехо-Словаччини Вацлава Гавела на Нобелівську премію миру в 1990 році. Про цю справу поінформував кореспондентів сен. Денніс Деконсіні, голова комісії, і його заступник конгресмен Стені Гоєр, обидва демократи. У листі, який був висланий на адресу Нобелівського інституту, говориться, що Гавел — драматург, політичний в'язень, політик, який користується міжнародним визнанням, понад 10 років працював для справи миру, демократії і прав людини. Комісія ЗСА нагадує, що Гавел був один з організаторів дисидентської групи „Хартія-77" і що його діла служитимуть прикладом для майбутніх поколінь.